

Bryssel den 27.3.2013
COM(2013) 161 final

2013/0088 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2013) 95 final}

{SWD(2013) 96 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Allmän bakgrund och motivering till förslaget

Medlemsstaternas varumärkeslagar harmoniserades delvis genom rådets direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988, kodifierat som direktiv 2008/95/EG (nedan kallat direktivet). Parallellt och kopplat till de nationella varumärkessystemen fastställdes genom rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken, kodifierad genom förordning (EG) nr 207/2009 (nedan kallad förordningen), ett fristående system för registrering av EU-enhetliga rättigheter. I det sammanhanget inrättades Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (BHIM) för att ansvara för registrering och administrering av gemenskapsvarumärken.

Ett varumärkes funktion är att särskilja ett företags varor och tjänster. Varumärket är det märke genom vilket ett företag kan locka och behålla kundernas lojalitet och skapa värde och tillväxt. I detta fall fungerar varumärket som en drivkraft för innovation: Varumärket måste hållas aktuellt och stimulerar därför till investeringar i forskning och utveckling som i sin tur leder till en kontinuerlig process med produktförbättring och utveckling. Denna dynamiska process har också en gynnsam inverkan på sysselsättningen. I en miljö med allt starkare konkurrens har varumärkenas betydelse ökat stadigt, liksom deras kommersiella värde och antal. År 2012 ingavs ett rekordstort antal ansökningar om gemenskapsvarumärken (över 107 900, jämfört med 98 217 år 2010 och 49 503 tio år tidigare). År 2011 tog BHIM också emot sin miljöte ansökan sedan myndigheten inledde sin verksamhet 1996. Denna utveckling har åtföljts av växande förväntningar från berörda parter sida på system för registrering av varumärken som är mer harmoniserade och håller högre kvalitet samt är mer enhetliga, allmänt tillgängliga och i fas med den tekniska utvecklingen.

När rådet 2007 tog upp de ekonomiska perspektiven för BHIM¹ betonade man att inrättandet av myndigheten hade varit en stor framgång och att myndigheten i hög grad hade bidragit till att stärka EU:s konkurrenskraft. Rådet påminde om att systemet för gemenskapsvarumärken hade utformats för att samexistera med nationella varumärkessystem, som fortfarande fyller en funktion för företag som inte vill skydda sina varumärken på EU-nivå. Rådet noterade vidare vikten av kompletterande arbete från de nationella varumärkesmyndigheternas sida och uppmanade BHIM att utöka sitt samarbete med dem för att främja gemenskapsvarumärkessystemets övergripande funktion. Slutligen tog rådet upp att över tio år har gått sedan gemenskapsvarumärket skapades och betonade att en övergripande bedömning behövs av gemenskapsvarumärkessystemets funktion. Rådet uppmanade kommissionen att börja arbeta på en motsvarande studie, särskilt med tanke på att intensifiera och bredda de befintliga instrumenten för samarbete mellan BHIM och nationella varumärkesmyndigheter.

I sin småföretagsakt från 2008² lovade kommissionen att göra systemet för gemenskapsvarumärken mer tillgängligt för små och medelstora företag. Vidare betonade

¹ Konkurrensrådets slutsatser av den 21 och 22 maj 2007, rådets dokument 9427/07.

² Meddelande från kommissionen: Tänk småskaligt först. En ”Small business Act” för Europa - KOM(2008) 394 slutlig, 25.6.2008.

kommissionen i sitt meddelande från 2008 om en europeisk strategi³ för industriell äganderätt sitt åtagande att främja ett effektivt och ändamålsenligt varumärkesskydd och ett varumärkessystem av hög kvalitet. Kommissionen drog slutsatsen att det är dags för en övergripande bedömning som skulle kunna utgöra grunden för en framtida översyn av varumärkessystemet i Europa och för ytterligare förbättring av samarbetet mellan BHIM och nationella myndigheter. År 2010, i meddelandet om Europa 2020 under flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen, åtog sig kommissionen att modernisera ramverket för varumärken för att förbättra grundvillkoren för företagens innovation⁴. Slutligen meddelade kommissionen i sin immaterialrättsliga strategi för Europa från 2011⁵ att en översyn av varumärkessystemet i Europa skulle göras, med målet att modernisera systemet både på EU-nivå och nationell nivå och göra det generellt effektivare, mer ändamålsenligt och enhetligt.

1.2. Syftet med förslaget

Betraktat som ett paket är det gemensamma målet med detta initiativ och det parallella förslaget till omarbetning av direktivet att främja innovation och ekonomisk tillväxt genom att göra system för varumärkesregistrering i hela EU mer tillgängliga och effektivare för företagen genom lägre kostnader och minskad komplexitet, snabbare hantering, ökad förutsägbarhet och rättsäkerhet. Dessa justeringar samordnas med insatser för att se till att EU:s varumärkessystem och de nationella varumärkessystemen kan existera parallellt och komplettera varandra.

När det gäller detta initiativ för att se över förordningen föreslår kommissionen inte ett nytt system utan en väl målinriktad modernisering av de befintliga bestämmelserna, med följande huvudsyften:

- Anpassa terminologin till Lissabonfördraget och bestämmelserna i den gemensamma strategin rörande decentraliserade organ (se avsnitt 5.1).
- Rationalisera förfarandena för att ansöka om och registrera ett europeiskt varumärke (se avsnitt 5.2).
- Öka rättssäkerheten genom att förtydliga bestämmelser och avlägsna oklarheter.
- Inrätta en lämplig ram för samarbete mellan BHIM och nationella myndigheter för att främja likvärdig praxis och utveckla gemensamma verktyg (se avsnitt 5.4).
- Anpassa ramen till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) (se avsnitt 5.5).

³ KOM(2008) 465 slutlig, 16.7.2008.

⁴ KOM(2010)546 slutlig, 6.10.2010.

⁵ En inre marknad för immateriella rättigheter: Att genom att främja kreativitet och innovation skapa ekonomisk tillväxt, högkvalitativa arbetstillfällen och förstklassiga produkter och tjänster i Europa - KOM(2011) 287.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

2.1. Offentligt samråd

Detta initiativ bygger på en utvärdering av varumärkessystemets funktion i Europa som helhet och omfattande samråd med alla viktigare berörda parter.

Huvudkomponenten i utvärderingen var en studie som Max Planck Institute for Intellectual Property and Competition Law genomförde för kommissionens räkning. Studien genomfördes mellan november 2009 och februari 2011⁶. Förutom expertanalys omfattade studien samråd med olika berörda parter. Den innefattade en enkät bland användare av systemet för gemenskapsvarumärken, bidrag från organisationer som företrädde varumärkesanvändare på nationell, europeisk och internationell nivå samt en utfrågning i juni 2010 där dessa organisationer deltog. Slutligen samrådde institutet med de nationella varumärkesmyndigheterna i alla medlemsstater och med BHIM.

I slutrapporten drogs slutsatsen att det europeiska varumärkessystemet vilar på en solid grund. Särskilt gäller att de förfaranden som BHIM tillämpar i allmänhet uppfyller företagens behov och förväntningar. Vidare förelåg enighet om att det är nödvändigt och av största vikt för ett effektivt fungerande varumärkessystem som tillgodoser dels kraven från företag av olika storlek och marknader, dels geografiska behov, att gemenskapsvarumärkesrättigheterna och de nationella varumärkesrättigheterna samexisterar. Institutet fann dock att ytterligare konvergens krävs av varumärkeslagar och varumärkespraxis i EU. Rapporten bekräftar att många aspekter av det befintliga gemenskapsvarumärkessystemet fungerar bra men den tar också upp ett stort antal förslag på förbättringar. Den identifierar specifika områden där BHIM och de nationella varumärkesmyndigheterna skulle kunna intensifiera sitt samarbete.

Som svar på delresultaten från studien antog rådet slutsatser den 25 maj 2010⁷. I dessa godkände rådet den överenskommelse som nåddes i september 2008 inom BHIM:s styrande organ (styrelsen och budgetutskottet). Rådet höll med om att dessa budgetåtgärder även bidrog till att modernisera, effektivisera, harmonisera och stärka varumärkessystemet i Europa som helhet. Rådet uppmanade kommissionen att vid översynen ta med införandet av en specifik bestämmelse för att definiera ramen för samarbetet mellan BHIM och de nationella varumärkesmyndigheterna. Bestämmelsen bör uttryckligen ange att alla EU-varumärkesmyndigheter bör fortsätta harmoniseringen av praxis och att BHIM bör underlätta deras insatser i denna riktning. Rådet efterfrågade dessutom att en rättslig grund skapas för distribution av ett belopp motsvarande 50 % av BHIM:s förnyelseavgifter till nationella varumärkesmyndigheter som kan användas för att skydda och främja varumärken och/eller för verkställighet av varumärken.

Som en uppföljning till studien anordnade kommissionens tjänsteavdelningar en utfrågning av användarorganisationer den 26 maj 2011. Resultaten bidrog till och bekräftade kommissionens preliminära analys.

⁶ Se den slutliga MPI-studien, inklusive bilagor, på http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/tm/index_en.htm.

⁷ Konkurrensrådets slutsatser av den 25 maj 2010 om den framtida översynen av varumärkessystemet i EU, EUT C 140, 29.5.2010, s. 22.

2.2. Konsekvensbedömning

Konsekvensbedömningen identifierade ett huvudproblem som behöver tas upp i den reviderade förordningen: den låga graden av samarbete mellan varumärkesmyndigheterna i Europa. Såsom förklaras i konsekvensbedömningen finns det många kopplingar mellan gemenskapsvarumärkessystemet och nationella varumärkessystem, med direkta följder för både varumärkesanvändare och immaterialrättsmyndigheter. Dessa kräver ett visst mått av komplementaritet mellan de båda systemen. För att uppnå och säkerställa detta bör BHIM och de nationella myndigheterna samarbeta närmare.

Ett effektivt och ändamålsenligt samarbete mellan varumärkesmyndigheterna i Europa försvåras i dagsläget av ett antal hinder:

- Avsaknad av tydlig rättslig grund för samarbete om EU-varumärkeslagstiftningen.
- Avsaknad av tekniska faciliteter hos de nationella varumärkesmyndigheterna.
- Avsaknad av hållbar finansiering på medellång till lång sikt.

Följande alternativ ansågs lösa dessa problem och uppnå de tre motsvarande målen.

1. Tillhandahålla en adekvat rättslig grund för samarbete:
 - (a) Alternativ 1: ingen särskild rättslig grund för samarbete mellan immaterialrättsmyndigheter i Europa.
 - (b) Alternativ 2: rättslig grund som tillåter samarbete mellan de nationella varumärkesmyndigheterna och BHIM (valfritt samarbete).
 - (c) Alternativ 3: rättslig grund som innebär att de nationella varumärkesmyndigheterna och BHIM måste samarbeta med varandra (obligatoriskt samarbete).
2. Uppbyggnad av teknisk kapacitet hos de nationella varumärkesmyndigheterna:
 - (a) Alternativ 1: varje myndighet införskaffar och utvecklar de faciliteter och verktyg som behövs.
 - (b) Alternativ 2: frivillig tillgång till verktyg: faciliteter och verktyg finns tillgängliga för nationella myndigheter för industriell äganderätt inom ramen för ett frivilligt samarbete.
 - (c) Alternativ 3: obligatorisk tillgång till verktyg: de faciliteter som krävs finns tillgängliga genom ett obligatoriskt samarbetsnätverk. Detta alternativ överlappar alternativ 3 ovan när det gäller en tillräcklig rättslig grund och alternativ 3 nedan för långsiktig finansiering av samarbetsverksamhet.
3. Säkerställa långsiktig finansiering för samarbetsverksamhet:
 - (a) Alternativ 1: finansiering från medlemsstaterna.
 - (b) Alternativ 2: finansiering från EU:s budget.

- (c) Alternativ 3: finansiering från BHIM:s budget.

Enligt konsekvensbedömningen skulle alternativ 3 i alla fallen vara proportionerligt och bäst lämpat för att uppnå uppsatta mål.

3. RÄTTSLIG GRUND OCH SUBSIDIARITET

När det gäller den inre marknads upprättande och funktion utgör artikel 118.1 i EUF-fördraget lämplig rättslig grund för att skapa ett EU-enhetligt europeiskt immaterialrättsligt skydd, inklusive inrättande av centraliserade system för beviljande av tillstånd, samordning och tillsyn på unionsnivå.

Gemenskapsvarumärket är en självständig europeisk immateriell rättighet som skapats genom en EU-förordning. Den analys som genomfördes som en del av konsekvensbedömningen visade att delar av förordningen behöver ändras för att förbättra och effektivisera gemenskapsvarumärkessystemet. Endast EU-lagstiftarna har behörighet att göra de ändringar som behövs.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget kommer inte att få några konsekvenser för Europeiska unionens budget och åtföljs därför inte av den finansieringsöversikt som krävs enligt artikel 31 i budgetförordningen (Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002).

5. NÄRMARE REDOGÖRELSE FÖR FÖRSLAGET

De föreslagna ändringarna av förordningen presenteras enligt de mål som anges i avsnitt 1.2 ovan.

5.1. Anpassning av terminologi och gemensam strategi rörande decentraliserade organ

Som en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande aktualiseras terminologi i förordningen. Detta innebär att *gemenskapsvarumärke* ska ändras till *europeiskt varumärke*.

Ett antal olika åtgärder för att förbättra styrning och effektivitet för befintliga organ och sådana som kommer att inrättas inom ramen för den gemensamma strategi rörande decentraliserade organ som överenskomms av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i juli 2012. Förordningen behöver ändras med hänsyn till den gemensamma strategin när det gäller bestämmelserna om BHIM. När det gäller byråns namn föreslås det att den döps om till ”Europeiska unionens byrå för varumärken, mönster och modeller” (nedan kallad byrån) för att stärka dess styrelses funktioner, harmonisera urvalsförfarandena för högre tjänstemän och tillhandahålla årliga och fleråriga arbetsprogram och regelbundna utvärderingar.

5.2. Effektivisering av förfaranden

- Ingivande av ansökan (artikel 25)

De nationella varumärkesmyndigheterna tar numera nästan aldrig emot ansökningar om europeiska varumärken. Nästan alla ansökningar (96,3 % år 2012) inges nu direkt via BHIM:s e-inlämningssystem. Med tanke på att ansökningar nu lätt kan inges online bör möjligheten att inge ansökningar till de nationella varumärkesmyndigheterna avskaffas.

- Ansökningsdag (artikel 27)

De flesta ansökningar om europeiska varumärken granskas nu innan den enmånadsfrist har löpt ut inom vilken sökande måste betala ansökningsavgift. Därigenom kan sökande inge ”provansökningar” och slippa betala avgiften om byrån tar upp en brist eller invändning. Om sökanden så önskar, anses betalning via löpande kredit ha skett den sista dagen i månaden. Därför ska artikel 27 ändras så att enmånadsperioden tas bort och så att ”skyldigheten” att betala kopplas till ingivandet av ansökan, vilket innebär att sökande måste lägga fram bevis för att de har lämnat in eller godkänt sin betalning samtidigt som de ingav sin ansökan.

- Granskning (artiklarna 38 och 155)

De gällande granskningssystemen tillhandahåller varken ett tillförlitligt verktyg för klarering av varumärken eller en heltäckande övervakning av registret. Svagheten i de nationella granskningarna och EU-granskningarna har blivit allt mer akut med tiden, samtidigt som de informationstekniska framstegen innebär att användare har tillgång till bättre, snabbare och billigare alternativ. Sökande har nu ett mycket begränsat intresse av att ta del av resultat från nationella granskningar utförda av nationella varumärkesmyndigheter som deltar i det valfria systemet. Byrån håller i samarbete med de nationella varumärkesmyndigheterna på att utveckla ett antal lovande verktyg som erbjuder mycket bättre möjligheter att genomföra prioritetsgranskningar och övervaka registret avseende intrång. Därför avskaffas de gällande granskningssystemen.

- Offentliggörande av ansökan (artikel 39)

I och med att granskningssystemet avskaffas blir det också möjligt att avskaffa den gällande enmånadsperioden från det att byrån överlämnar granskningsrapporten till sökanden till offentliggörandet av ansökan. Detta kommer att göra registreringsförfarandet snabbare.

- Anmärkningar från tredje man (artikel 40)

För att göra det lättare för tredje man att inge anmärkningar ska artikel 40 ändras genom en förlängning av den period under vilken anmärkningar kan inges. Hänvisningen till offentliggörandet ska utgå, med hänsyn till att ansökningar om europeiska varumärken redan offentliggörs i byråns varumärkesdatabas (CTM online) inom några dagar från ingivandet. För att effektivisera förfarandena kommer tredje man att få möjlighet att inge anmärkningar så snart han eller hon får kännedom om en ansökan. Tidsfristen för ingivande av anmärkningar kommer att vara invändningsperiodens slut eller när invändningsförfarandet har slutförts, i enlighet med byråns gällande praxis.

- Omprövning av beslut som berör två parter (artikel 62)

Artikel 62 har visat sig sakna praktisk relevans. Inte ett enda beslut som rör två parter har hittills omprövats enligt denna bestämmelse. Det främsta skälet till detta är att den andra parten inte har något intresse av att tillhandahålla det godtagande som krävs enligt artikel 62.2. Eftersom det finns tillräckliga skyddsmöjligheter för att rätta till ett felaktigt beslut som berör två parter ska artikel 62 utgå.

- Fortsatt behandling (artikel 82)

Tillämpningen av artikel 82 har lett till vissa problem i praktiken och gett upphov till ett meddelande från byråns direktör, nr 06/05⁸. Artikel 82 ska ändras för att göra dess tillämpning effektivare och införliva innehållet i det meddelandet. Eftersom både artikel 25.3 och artikel 62 ska utgå ska även alla hänvisningar till dem utgå i förteckningen över uteslutna frister. Även hänvisningen till artikel 42 ska utgå för att alla frister för invändningsförfaranden ska kunna fortsätta gälla, med undantag av den invändningsperiod som fastställs i artikel 41.1 och den betalningsperiod för invändningsavgiften som fastställs i artikel 41.3.

- Invändningsperiod för internationella registreringar (artikel 156)

Eftersom det inte längre finns något behov av att behålla den sexmånadersperiod som för närvarande föreskrivs ska artikel 156 ändras så att tiden mellan offentliggörande enligt artikel 152.1 och invändningsperiodens början för internationella registreringar förkortas till en månad.

5.3. Ökad rättssäkerhet

- Definition av europeiskt varumärke (artikel 4)

Artikel 4 ska ändras så att kravet på att ett märke ska kunna "återges grafiskt" utgår. Förutsättningen att tecknet måste kunna återges grafiskt är förlegad. Den ger upphov till betydande rättsosäkerhet när det gäller vissa icke-traditionella märken, t.ex. enbart ljud. När det gäller ljudmärken kan återgivning på annat sätt än grafiskt (t.ex. med en ljudfil) vara att föredra framför grafiska återgivningar, om detta tillåter en noggrannare identifiering av märket och därmed tjänar ändamålet att öka rättssäkerheten. Den föreslagna nya definitionen lämnar öppet för registrering av material som kan återges med tekniska medel som erbjuder tillfredsställande säkerhet. Tanken är inte att sträva efter en gränslös utökning av möjligheterna att återge ett tecken utan att erbjuda större flexibilitet i kombination med ökad rättssäkerhet.

- Skydd av geografiskt ursprung och traditionella uttryck (artikel 7)

Artikel 7.1 j och k erbjuder inte samma grad av skydd för geografiskt ursprung som följande:

- Artiklarna 13 och 14 i förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁹.
- Artiklarna 118l and 118m i förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 491/2009 av den 25 maj 2009¹⁰.

⁸ Harmoniseringsbyråns officiella tidning 2005, s. 1402.

⁹ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

¹⁰ EUT L 154, 17.6.2009, s. 1.

- Artikel 16 i förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker¹¹.

För att säkerställa att den EU-lagstiftning som skyddar geografiska beteckningar får full effekt vid förfaranden som gäller registrering av europeiska varumärken anpassas de absoluta registreringshindren helt till EU-lagstiftningen om geografiska beteckningar och rationaliseras i förordningen. För enhetlighetens skull utökas vidare registreringshindren till att omfatta skyddade traditionella uttryck för viner och garanterade traditionella specialiteter.

- Rättigheter som är knutna till ett europeiskt varumärke (artiklarna 9 och 9a)

1. Rättigheter som är knutna till ett europeiskt varumärke och inte påverkar äldre rättigheter

Varken förordningen eller direktivet innehåller någon tydlig regel som anger att varumärkesinnehavaren inte med framgång kan hävda sin rätt mot användning av ett identiskt eller likartat tecken som redan är föremål för en äldre rättighet. I linje med artikel 16.1 i Trips-avtalet¹² ska artikel 9 i förordningen ändras för att förtydliga att talan om intrång i äldre rättigheter inte kan väckas.

2. Fall av dubbel identitet

Erkännandet av ytterligare varumärkesfunktioner enligt artikel 5.1 a i direktivet och artikel 9.1 a i förordningen har skapat rättsosäkerhet. Särskilt gäller att förhållandet mellan fall av dubbel identitet och det utökade skydd som ges genom artikel 5.2 i direktivet och artikel 9.1 c i förordningen för varumärken med renommé har blivit oklart¹³. För att säkerställa rättssäkerhet och kongruens klargörs det att det både i fall av dubbel identitet enligt artikel 9.1 a och av likhet enligt artikel 9.1 b endast är ursprungsfunktionen som har betydelse.

3. Användning som firma- eller företagsnamn

Enligt domstolen¹⁴ är artikel 5.1 tillämplig när allmänheten anser att användning av ett företagsnamn (även) gäller de varor eller tjänster som företaget erbjuder. Därför är det lämpligt att behandla användning av ett skyddat varumärke som firmanamn som ett intrång, om kravet på användning med avseende på varor eller tjänster uppfylls.

4. Användning i jämförande reklam

Direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam¹⁵ reglerar under vilka omständigheter det är tillåtet med reklam som uttryckligen eller indirekt pekar ut en konkurrent eller varor eller tjänster som erbjuds av en konkurrent. Förhållandet mellan denna rättsakt och varumärkeslagstiftningen har gett upphov till osäkerhet. Det är därför lämpligt att klargöra att varumärkesinnehavaren kan förhindra att hans varumärke används i jämförande reklam om sådan jämförande reklam inte uppfyller kraven i artikel 4 i direktiv 2006/114/EG.

¹¹ EUT L 39, 13.2.2008, s. 16.

¹² Avtal om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter, EGT L 336, 23.12.1994, s. 213.

¹³ Förslag till avgörande av generaladvokat Jääskinen i mål C-323/09, *Interflora*, punkt 9.

¹⁴ Domstolens dom av den 11 september 2007, mål C-17/06, *Céline*, REU I-07041.

¹⁵ EUT L 376, 27.12.2006, s. 21.

5. Försändelser från kommersiella leverantörer

Ändringar föreslås för att klargöra att varor inte får importeras till EU ens om endast avsändaren agerar för kommersiella ändamål. Syftet med detta är att se till att varumärkesinnehavaren har rätt att hindra företag (belägna i EU eller inte) från att importera varor från utanför EU som har sålts, erbjudits, marknadsförts eller levererats till privatkonsumenter och motverka beställning och försäljning av varumärkesförfalskade varor över internet.

6. Varor som förs in till tullområdet

Enligt domstolens dom i de förenade *Philips/Nokia*-målen¹⁶ innebär införsel, närvaro och befordran av icke-EU-varor inom EU:s tullområde under ett suspensivt arrangemang inte enligt unionens gällande regelverk något intrång i immateriell äganderätt enligt unionsrätten och medlemsstaternas rättsordningar. Sådana varor kan klassificeras som varumärkesförfalskade endast om det finns bevis för att de är föremål för en kommersiell handling som riktar sig till EU-konsumenter, såsom försäljning, erbjudande om försäljning eller reklam. Konsekvenserna av *Philips/Nokia*-domen har mött stark kritik från berörda parter eftersom den lägger en orimligt stor bevisbörda på rättighetsinnehavarna och förhindrar bekämpningen av varumärkesförfalskning. Det finns uppenbarligen ett akut behov av en europeisk rättslig ram som möjliggör en effektivare bekämpning av varumärkesförfalskade varor som en snabbt växande verksamhet. Därför föreslås det att den befintliga luckan fylls genom att rättighetsinnehavare får rätt att hindra tredje parter från att till unionens tullområde föra in varor från tredjeländer som utan tillstånd bär ett varumärke som i stort sett är identiskt med ett varumärke som registrerats för dessa varor, oavsett om varorna övergår till fri omsättning eller inte.

7. Förberedande rättsakter

Varken förordningen eller direktivet innehåller några bestämmelser som tillåter förfaranden mot spridning och försäljning av märkning och förpackningar eller liknande föremål som sedan kan kombineras med olagliga produkter. Viss nationell lagstiftning innehåller uttryckliga bestämmelser som omfattar denna verksamhet. Det är lämpligt att ta med en bestämmelse om detta i förordningen och direktivet som ytterligare ett konkret, relevant och effektivt bidrag i kampen mot varumärkesförfalskning.

- Begränsningar av ett europeiskt varumärkes rättsverkan (artikel 12)

Begränsningen enligt artikel 12.1 a gäller endast användning av personnamn i enlighet med rådets och kommissionens gemensamma uttalande¹⁷. För konsekvensens skull utökas begränsningen i artikel 12.1 b till att omfatta användning av icke särskiljande tecken eller upplysningar. Det anses också lämpligt att i artikel 12.1 c tillhandahålla en uttrycklig begränsning som omfattar allmän användning för hänvisning. Slutligen klargörs det i en egen punkt under vilka betingelser användning av ett varumärke inte anses vara förenlig med hederliga affärsmetoder.

- Beteckning och klassificering av varor och tjänster (artikel 28)

¹⁶ Domstolens dom av den 1 december 2011, förenade målen C-446/09 *Philips* och C-495/09 *Nokia*.

¹⁷ Gemensamma uttalanden från rådet och kommissionen tagit till protokollet vid rådets möte om rådets första direktiv om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, antaget den 21 december 1988.

Artikel 28 ska ändras för att tillhandahålla grundläggande bestämmelser om beteckning och klassificering av varor och tjänster i förordningen. Dessa bestämmelser ska införas i direktivet. De följer de principer som fastställs av domstolen¹⁸ enligt vilka varor och tjänster för vilka skydd söks måste identifieras tillräckligt klart och precist av sökanden för att relevanta myndigheter och företag ska kunna bedöma vilket skyddsomfång varumärket ger. De allmänna beteckningarna, de så kallade klassrubrikerna, i Niceklassificeringen kan användas för att identifiera varor och tjänster, förutsatt att sådana identifieringar är tillräckligt klara och precisa. Ändringen klargör att användning av allmänna uttryck måste tolkas som att de innefattar alla varor eller tjänster som uppenbart omfattas av uttrycket enligt en strikt bokstavstolkning. Slutligen tillåter ändringen att innehavare av europeiska varumärken för vilka ansökning ingavs före offentliggörandet av byråns nya klassificeringspraxis¹⁹ anpassar sina beskrivningar av varor och tjänster i enlighet med domstolens rättspraxis för att säkerställa att innehållet i registret uppfyller kraven på klarhet och precision.

- Europeiska kvalitetsmärken (artiklarna 74b–74k)

Olika nationella system erbjuder skydd för kvalitetsmärken, men i nuläget omfattar det europeiska varumärkessystemet endast registrering av individuella märken och kollektivmärken. Vissa offentliga och privata organ som inte uppfyller kraven för att ha rätt att erhålla kollektivmärkesskydd behöver också ett system för skydd av kvalitetsmärken på EU-nivå. Ett sådant system skulle rätta till den rådande obalansen mellan nationella system och det europeiska varumärkessystemet. Det föreslås att en särskild uppsättning bestämmelser läggs till i förordningen som omfattar registrering av europeiska kvalitetsmärken.

- Byråns arbetsuppgifter (artikel 123b)

För att säkerställa ett omfattande skydd, rättssäkerhet och ökad öppenhet definieras alla byråns uppgifter i nya artikel 123b, inklusive de som härrör från andra rättsakter och inte är förknippade med EU:s varumärkessystem.

5.4. Samarbetsram (artikel 123c)

Artikel 123c innehåller en tydlig ram för obligatoriskt samarbete mellan byrån och medlemsstaternas varumärkesmyndigheter med syfte att främja konvergens av praxis och utveckling av gemensamma verktyg. I artikeln anges det att byrån och medlemsstaternas varumärkesmyndigheter är skyldiga att samarbeta. Den fastställer också huvudområdena för samarbete och vilka specifika gemensamma projekt av intresse för unionen som byrån kommer att samordna. Dessutom inrättas genom artikeln en finansieringsmekanism som gör att byrån kan finansiera dessa gemensamma projekt med hjälp av bidrag. Detta finansieringssystem representerar ett rättsligt och ekonomiskt genomförbart alternativ till den strategi som rådet föreslår i sina slutsatser från maj 2010.

5.5. Anpassning till artikel 290 i EUF-fördraget

Förordningen ger kommissionen befogenhet att anta vissa bestämmelser. Dessa bestämmelser finns för närvarande i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995

¹⁸ Domstolens dom av den 19 juni 2012, mål C-307/10, ”IP Translator”.

¹⁹ Meddelande nr 2/12 från byråns direktör, Harmoniseringsbyråns officiella tidning 7/2012.

om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke²⁰, kommissionens förordning (EG) nr 2869/95 av den 13 december 1995 om de avgifter som skall betalas till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden²¹ och kommissionens förordning (EG) nr 216/96 av den 5 februari 1996 om processordningen för överklagandenämnderna vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden²². Ikraftträdandet av Lissabonfördraget gör det nödvändigt att anpassa kommissionens befogenheter enligt förordningen till artikel 290 i fördraget (nya artiklarna 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a och 161a).

²⁰ EGT L 303, 15.12.1995, s. 1.
²¹ EGT L 303, 15.12.1995, s. 33.
²² EGT L 28, 6.2.1996, s. 11.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 118.1 i detta,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken¹, 2009 kodifierad som rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken², skapades ett system med varumärkesskydd särskilt för Europeiska unionen som gav skydd för varumärken på EU-nivå parallellt med det skydd för varumärken som finns på medlemsstatsnivå enligt de nationella varumärkessystem som harmoniseras genom rådets direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar³, kodifierat som Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar⁴.
- (2) Som en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande bör terminologin i förordning (EG) nr 207/2009 aktualiseras. Detta innebär att ”gemenskapsvarumärke” bör ersättas med ”europeiskt varumärke”. I linje med den gemensamma strategin rörande decentralisering av organ som överenskomts i juli 2012 av Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör namnet ”Byrån för harmonisering inom den inre marknaden

¹ EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 79.

² EUT L 78, 24.3.2009, s. 1.

³ EGT L 40, 11.2.1989, s. 1.

⁴ EUT L 299, 8.11.2008, s. 25.

(varumärken, mönster och modeller)” ersättas med ”Europeiska unionens byrå för varumärken, mönster och modeller” (nedan kallad *byrån*).

- (3) I enlighet med sitt meddelande av den 16 juli 2008 om en europeisk strategi för industriell äganderätt⁵ har kommissionen genomfört en grundlig utvärdering av den övergripande funktionen av varumärkessystemet som helhet. Utvärderingen har omfattat såväl EU-nivå och nationell nivå som samverkan mellan de båda nivåerna.
- (4) I sina slutsatser av den 25 maj 2010 om den framtida översynen av varumärkessystemet i EU⁶ uppmanar rådet kommissionen att lägga fram förslag för översyn av förordning (EG) nr 207/2009 och direktiv 2008/95/EG.
- (5) Den erfarenhet som vunnits sedan systemet för gemenskapsvarumärken inrättades visar att företag både inom och utanför EU har accepterat systemet, som har blivit ett framgångsrikt och hållbart alternativ till varumärkesskyddet på medlemsstatsnivå.
- (6) Nationella varumärken behövs dock fortfarande för företag som inte vill skydda sina varumärken på EU-nivå eller som inte kan få ett EU-omspännande skydd samtidigt som det inte finns några hinder för ett nationellt skydd. Det bör överlämnas åt varje person som söker varumärkesskydd att välja om detta ska sökas i form av ett nationellt märke i en eller flera medlemsstater, endast som europamärke eller båda delarna.
- (7) Utvärderingen av gemenskapsvarumärkessystemets övergripande funktion bekräftade att många aspekter av systemet, bland annat dess grundprinciper, fungerar och fortfarande uppfyller företagens behov och förväntningar, men kommissionen drog i sitt meddelande ”En inre marknad för immateriella rättigheter” av den 24 maj 2011⁷ slutsatsen att EU:s varumärkessystem behöver moderniseras för att som helhet bli mer effektivt, ändamålsenligt och konsekvent och anpassas till utvecklingen av internet.
- (8) Parallellt med förbättringar och ändringar av gemenskapsvarumärkessystemet bör nationell varumärkeslagstiftning och -praxis harmoniseras ytterligare och anpassas till EU:s varumärkessystem i den grad som behövs för att så långt som möjligt skapa lika villkor för registrering och skydd av varumärken i hela EU.
- (9) För att tillåta större flexibilitet samtidigt som rättssäkerheten ökas när det gäller återgivningen av varumärken bör kravet på att märken ska kunna återges grafiskt utgå från definitionen av ett europeiskt varumärke. Ett tecken bör få återges i valfri lämplig form, därmed inte nödvändigtvis i grafisk form, så länge återgivningen är tillräckligt klar och precis för att behöriga myndigheter och allmänheten ska kunna bedöma vilket skyddsomfång varumärket ger.
- (10) De gällande bestämmelserna i förordning (EG) nr 207/2009 erbjuder inte samma skyddsnivå för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som andra instrument i unionslagstiftningen. Därför är det nödvändigt att klargöra de absoluta registreringshindren när det gäller ursprungsbeteckningar och geografiska

⁵ KOM(2008) 465.

⁶ EUT C 140, 29.5.2010, s. 22.

⁷ KOM(2011) 287.

beteckningar och att säkerställa full överensstämmelse med relevant unionslagstiftning gällande skydd av dessa immateriella rättigheter. För överensstämmelse med annan unionslagstiftning bör omfattningen av dessa absoluta registreringshinder utökas till att täcka även skyddade traditionella uttryck för vin och garanterade traditionella specialiteter.

- (11) Varumärken som söks med skrift eller språk som inte är begripliga i unionen bör inte förtjäna skydd om deras registrering skulle ha avslagits på grund av absoluta registreringshinder vid översättning till någon av medlemsstaternas officiella språk.
- (12) Det bör göras svårare att tillägna sig varumärkesskydd på ett ohederligt sätt genom att möjligheterna att invända mot ansökningar om europeiska varumärken som inges i ond tro utökas.
- (13) I syfte att bevara ett starkt skydd för rättigheterna i samband med ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som skyddas på EU-nivå är det nödvändigt att klargöra att dessa rättigheter ger rätt att invända mot registrering av yngre europeiska varumärken, oavsett om det dessutom finns registreringshinder som granskaren kan ta hänsyn till på eget initiativ.
- (14) För att säkerställa rättssäkerhet och full överensstämmelse med prioritetsprincipen, enligt vilken ett tidigare registrerat varumärke ges företräde framför senare registrerade varumärken, är det nödvändigt att fastställa att verkställigheten av rättigheter som är knutna till ett europeiskt varumärke inte bör påverka rättigheter som innehavare förvärvat före ansöknings- eller prioritetsdatum för det europeiska varumärket. Detta följer artikel 16.1 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter av den 15 april 1994⁸.
- (15) För att säkerställa rättssäkerhet och klarhet är det nödvändigt att klargöra att inte bara när varumärken liknar varandra utan också när ett identiskt tecken används för identiska varor och tjänster, bör skydd beviljas för ett europeiskt varumärke endast om och i den mån varumärkets huvudfunktion, som är att garantera varornas eller tjänsternas kommersiella ursprung, påverkas negativt.
- (16) Oklarhet om vilken den kommersiella källan är för varor och tjänster kan föreligga om ett företag använder samma eller ett liknande tecken som firmanamn på ett sätt som ger en koppling mellan företaget som bär namnet och de varor eller tjänster som kommer från det företaget. Intrång i ett europeiskt varumärke bör därför även innefatta användning av tecknet som ett firmanamn eller liknande beteckning så länge användningens syfte är att särskilja varor eller tjänster med avseende på deras kommersiella ursprung.
- (17) För att säkra rättssäkerhet och full överensstämmelse med specifik unionslagstiftning är det lämpligt att föreskriva att innehavaren av ett europeiskt varumärke bör ha rätt att förbjuda en tredje part att använda ett tecken i jämförande reklam när sådan

⁸ EGT L 336, 23.12.1994, s. 214.

jämförande reklam strider mot Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam⁹.

- (18) För att stärka varumärkesskyddet och bekämpa varumärkesförfalskning mer effektivt bör innehavaren av ett europeiskt varumärke ha rätt att hindra tredje parter från att till unionens tullområde föra in varor utan att dessa övergått till fri omsättning där, i de fall sådana varor kommer från tredjeländer och utan tillstånd bär ett varumärke som i stort sett är identiskt med det europeiska varumärke som registrerats för sådana varor.
- (19) För att mer effektivt förhindra införsel av intrångsgörande varor, särskilt när det gäller försäljning via internet, bör innehavaren ha rätt att förbjuda import av sådana varor till unionen om det endast är avsändaren av varorna som verkar för kommersiella ändamål.
- (20) För att göra det möjligt för innehavare av europeiska varumärken att bekämpa varumärkesförfalskning mer effektivt bör de ha rätt att förbjuda att ett intrångsgörande märke anbringas på varor och på förberedande rättsakter före anbringandet.
- (21) De exklusiva rättigheter ett europeiskt varumärke ger bör inte ge innehavaren rätt att förbjuda användning av tecken eller upplysningar som används på ett rättvist sätt och i enlighet med hederliga metoder inom industri och handel. För att skapa lika villkor för firmanamn och varumärken vid tvister mot bakgrund av att firmanamn regelbundet beviljas obegränsat skydd mot yngre varumärken bör sådan användning anses innefatta användning endast av ens eget namn. Vidare bör användningen inkludera beskrivande eller icke särskiljande tecken eller upplysningar i allmänhet. Vidare bör innehavaren inte ha rätt att förhindra rättvis och hederlig användning av det europeiska varumärket för att identifiera eller hänvisa till varor och tjänster som innehavarens.
- (22) För att säkerställa rättssäkerhet och skydda lagligen förvärvade varumärkesrättigheter är det lämpligt och nödvändigt att, utan att det påverkar principen att det yngre varumärket inte kan göras gällande mot det äldre varumärket, fastställa att innehavare av europeiska varumärken inte bör ha rätt att invända mot användning av ett yngre varumärke när detta förvärvades vid en tidpunkt när det äldre varumärket inte kunde göras gällande mot det yngre varumärket.
- (23) Av rättviseskäl och för rättssäkerhetens skull bör användning av ett europeiskt varumärke som skiljer sig med avseende på elementen på ett sätt som inte förändrar märkets särskiljande karaktär i den form det är registrerat räcka för att upprätthålla gällande rättigheter, oavsett om varumärket även är registrerat i den form som används eller inte.
- (24) Förordningen (EG) nr 207/2009 ger kommissionen befogenhet att anta bestämmelser för genomförande av den förordningen. Som en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande behöver de befogenheter kommissionen ges enligt förordning (EG) nr 207/2009 anpassas till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

⁹ EUT L 376, 27.12.2006, s. 21.

- (25) Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (26) För att säkerställa en effektiv registrering av rättsakter som gäller det europeiska varumärket som förmögenhetsobjekt och säkerställa öppenhet för registret över europeiska varumärken bör befogenheten att anta delegerade rättsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att definiera vissa skyldigheter för sökanden avseende specifika varumärken, detaljerna i förfarandena för att överlåta europeiska varumärken, att skapa och överföra begränsad sakrätt, exekutiva åtgärder, deltagande i insolvensförfaranden och beviljande eller överföring av en licens i registret samt när det gäller att annullera eller ändra relevanta poster.
- (27) Med tanke på den gradvisa minskningen av och obetydliga antalet ansökningar om gemenskapsvarumärken som inges till medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt (medlemsstaternas varumärkesmyndigheter) bör det endast vara tillåtet att inge ansökningar om europeiska varumärken till byrån.
- (28) Det europeiska varumärkesskyddet beviljas i förhållande till specifika varor eller tjänster vars art och antal avgör omfattningen av det skydd varumärkesinnehavaren beviljas. Därför är det nödvändigt att i förordning (EG) nr 207/2209 fastställa bestämmelser för beteckning och klassificering av varor och tjänster och att säkerställa rättssäkerhet och en sund förvaltning genom att kräva att varor och tjänster för vilka skydd söks identifieras tillräckligt klart och precist av sökanden för att behöriga myndigheter och ekonomiska aktörer ska kunna bedöma varumärkets skyddsomfång. Användning av allmänna uttryck bör tolkas som att de innefattar alla varor och tjänster som uppenbart omfattas av uttrycket enligt en strikt bokstavstolkning. Innehavare av europeiska varumärken vilka på grund av byråns tidigare praxis registrerats med avseende på hela rubriken för en klass i Niceklassificeringen bör ges möjlighet att anpassa sina beskrivningar av varor och tjänster för att se till att innehållet i registret uppfyller kraven på klarhet och precision enligt EU-domstolens rättspraxis.
- (29) För att skapa ett effektivt och ändamålsenligt system för ingivning av ansökningar om europeiska varumärken, inklusive anspråk på prioritet och företräde, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa medlen och formaliteterna för att inge en ansökan om europeiskt varumärke, närmare uppgifter om de formella villkoren för en ansökan om europeiskt varumärke, ansökans innehåll, typen av ansökningsavgift samt närmare uppgifter om förfarandena för att säkerställa ömsesidighet och för att göra anspråk på prioritet från en tidigare ansökan, utställningsprioritet och företräde för ett nationellt varumärke.
- (30) Det gällande systemet för granskning av europeiska och nationella varumärken är varken tillförlitligt eller effektivt. Det bör därför ersättas genom att heltäckande, snabba och kraftfulla sökmaskiner för fri och allmän användning görs tillgängliga inom ramen för samarbetet mellan byrån och medlemsstaternas varumärkesmyndigheter.

- (31) För att säkerställa en effektiv, ändamålsenlig och snabb granskning och registrering av ansökningar om europeiska varumärken från byråns sida, med användning av förfaranden som är öppna, rättvisa och jämlika, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa närmare uppgifter för förfaranden som gäller kontroll av att kraven är uppfyllda för ansökningsdatum och formella villkor för ansökan, förfaranden för att bekräfta att klassavgifter erlagts och granskning avseende absoluta registreringshinder, närmare uppgifter om offentliggörande av ansökan, förfaranden för att rätta misstag och fel i offentliggjorda ansökningar, närmare uppgifter om förfaranden i samband med anmärkningar från tredje man, detaljer i invändningsförfarandet, detaljer i förfaranden för att inge och granska en invändning och när det gäller att reglera ändring och delning av ansökningar, vilka uppgifter som ska föras in i registret vid registrering av ett europeiskt varumärke, formaliteter för offentliggörande av registreringar samt innehåll och formaliteter för utfärdande av registreringsbevis.
- (32) För att europeiska varumärken ska kunna förnyas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt och bestämmelserna för ändring och delning av ett europeiskt varumärke ska kunna tillämpas på ett säkert sätt i praxis utan att rättssäkerheten äventyras, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa formaliteter för förnyelse av ett europeiskt varumärke och förfaranden som ska gälla för ändring och delning av ett europeiskt varumärke.
- (33) För att göra det lätt för innehavaren av ett europeiskt varumärke att avstå ett europeiskt varumärke samtidigt som rättigheterna för tredje parter som finns upptagna i registret för det märket respekteras, för att säkerställa att ett europeiskt varumärke kan återkallas eller förklaras ogiltigt på ett effektivt och ändamålsenligt sätt med hjälp av genomsynliga, noggranna, rättvisa och jämlika förfaranden och för att ta hänsyn till de principer som fastställs i denna förordning, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa det förfarande som ska gälla för att avstå ett europeiskt varumärke liksom förfarandena för återkallande och ogiltigförklarande.
- (34) För att göra det möjligt för överklagandenämnderna att genomföra en effektiv, ändamålsenlig och fullständig granskning av byråns beslut med användning av ett öppet, grundligt, rättvist och jämlikt förfarande som tar hänsyn till de principer som fastställs i förordning (EG) nr 207/2009, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa vilka uppgifter som ska ingå i överklagandet, förfarandet för att inge och granska ett överklagande, innehållet i och formen för överklagandenämndens beslut och återbetalningen av överklagandeavgifterna.
- (35) Som ett komplement till de befintliga bestämmelserna om gemenskapens kollektivmärken och för att åtgärda den rådande obalansen mellan nationella system och det europeiska varumärkessystemet är det nödvändigt att lägga till en uppsättning specifika bestämmelser för att skydda europeiska kvalitetsmärken som gör det möjligt för en institution eller organisation som kontrollerar kvaliteten att tillåta dem som ansluter sig till kvalitetssystemet att använda märket som ett tecken på att varor eller tjänster följer kvalitetskraven.

- (36) För att tillåta en effektiv och ändamålsenlig användning av europeiska kollektiv- och kvalitetsmärken bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa perioderna för inlämning av bestämmelser som gäller för användning av dessa märken och innehållet i dessa.
- (37) Erfarenheten från tillämpningen av det gällande systemet med gemenskapsvarumärken har visat potentialen för förbättring av vissa aspekter av förfarandet. Följaktligen bör vissa åtgärder vidtas för att i tillämpliga fall förenkla och snabba på förfaranden samt för att öka rättssäkerheten och förutsägbarheten där det behövs.
- (38) För att säkerställa att det europeiska varumärkessystemet fungerar smidigt, effektivt och ändamålsenligt bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa kraven för beslutens format, närmare uppgifter om muntliga förfaranden och formaliteterna för bevisupptagning, formaliteterna för anmälan, förfarandet för att meddela förlust av rättigheter, kommunikationsmetoder och format som ska användas av parterna i förfaranden, bestämmelser som gäller för beräkning och varaktighet av tidsgränser, förfaranden för att återkalla ett beslut eller för att annullera en post i registret och för att rätta uppenbara fel i beslut och fel som kan tillskrivas byrån, formaliteter för att avbryta förfaranden och de förfaranden som gäller för fördelning och fastställande av kostnader, vilka uppgifter som ska föras in i registret, detaljer om inspektion och förvaring av akter, formaliteter för offentliggörande i tidningen om europeiska varumärken och i byråns officiella tidning, formaliteter för administrativt samarbete mellan byrån och medlemsstaternas myndigheter samt närmare uppgifter om att företrädas av ombud inför byrån.
- (39) Av rättssäkerhetsskäl och för öppenhetens skull är det lämpligt att klart definiera alla byråns uppgifter, inklusive dem som inte har någon anknytning till förvaltningen av unionens varumärkessystem.
- (40) I syfte att främja konvergens av praxis och utveckling av gemensamma verktyg är det nödvändigt att inrätta en lämplig ram för samarbetet mellan byrån och medlemsstaternas varumärkesmyndigheter som klart definierar samarbetsområdena och ger byrån möjlighet att samordna relevanta gemensamma projekt av intresse för unionen samt att upp till ett högsta belopp finansiera dessa gemensamma projekt med hjälp av bidrag. Dessa samarbetsaktiviteter bör gynna företag som använder varumärkessystem i Europa. För användare av det unionssystem som fastställs i denna förordning bör de gemensamma projekten, särskilt databaserna för granskning och samråd, tillhandahålla fler heltäckande, effektiva och kostnadsfria verktyg för att uppfylla de särskilda krav som följer av det europeiska varumärkets enhetliga karaktär.
- (41) Vissa principer när det gäller byråns ledning bör anpassas till den gemensamma strategi för EU rörande decentraliserade organisationer som antogs av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i juli 2012.
- (42) För ökad rättssäkerhet och öppenhet är det nödvändigt att aktualisera vissa bestämmelser som gäller byråns organisation och funktion.

- (43) För att uppnå en sund ekonomisk förvaltning bör ackumulering av betydande budgetöverskott undvikas. Detta bör eftersträvas utan att det påverkar att byrån håller en ekonomisk reserv som täcker ett år av byråns driftskostnader för att säkerställa en kontinuerlig verksamhet och att byrån kan utföra sina uppgifter.
- (44) För att möjliggöra en effektiv och ändamålsenlig omvandling av en ansökan om eller registrering av ett europeiskt varumärke till en nationell varumärkesansökan samtidigt som en grundlig granskning av relevanta krav säkerställs, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa de formella villkor som en begäran om omvandling måste uppfylla och närmare uppgifter om dess granskning och offentliggörande.
- (45) För att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig metod för tvistlösning, säkerställa överensstämmelse med det språkssystem som fastställs i förordning (EG) nr 207/2009, att beslut fattas snabbt om enkla ärenden och en effektiv och ändamålsenlig organisation av överklagandenämnderna, samt för att garantera en lämplig och realistisk nivå på de avgifter som ska tas ut av byrån, samtidigt som de budgetprinciper följs som fastställs i förordning (EG) nr 207/2009, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa närmare uppgifter om de språk som ska användas inför byrån, i vilka ärenden beslut om invändning och annullering bör fattas av en enda ledamot, närmare uppgifter om överklagandenämndernas organisation, beloppet för de avgifter som ska erläggas till byrån och närmare uppgifter om hur avgifterna ska betalas.
- (46) För att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig registrering av internationella varumärken i full överensstämmelse med bestämmelserna i protokollet gällande Madridöverenskommelsen om den internationella registreringen av varumärken, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa närmare uppgifter om förfaranden som gäller internationell registrering av varumärken.
- (47) Förordning (EG) nr 207/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 207/2009 ska ändras på följande sätt:

- (1) I rubriken ska ”gemenskapsvarumärke” ersättas med ”europeiskt varumärke”.
- (2) I förordningen ska orden ”gemenskapsvarumärke” ersättas med ”europeiskt varumärke” och eventuella grammatiska ändringar göras.
- (3) I förordningen ska orden ”domstol för gemenskapsvarumärken” ersättas med ”domstol för europeiska varumärken” och eventuella grammatiska ändringar göras.
- (4) I förordningen ska orden ”gemenskapens kollektivmärken” ersättas med ”europeiska kollektivmärken” och eventuella grammatiska ändringar göras.

- (5) I förordningen, utom i de fall som avses i punkterna 2, 3 och 4, ska ”gemenskap”, ”Europeiska gemenskapen” och ”Europeiska gemenskaperna” ersättas med ”union” och eventuella grammatiska ändringar göras.
- (6) I förordningen ska ordet ”byrå”, i den mån det syftar på Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) som avses i artikel 2 i förordningen, ersättas med ”byrån” och eventuella grammatiska ändringar göras.
- (7) I förordningen ska ordet ”direktör” ersättas med ”verkställande direktör” och eventuella grammatiska ändringar göras.
- (8) Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Byrån

1. En byrå för Europeiska unionens varumärken, mönster och modeller, nedan kallad ”byrån”, upprättas härmed.

2. Alla hänvisningar i unionsrätten till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ska ses som hänvisningar till byrån.”

- (9) Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Tecken som kan utgöra ett europeiskt varumärke

Ett europeiskt varumärke kan utgöras av alla tecken, särskilt ord, inbegripet personnamn, figurer, bokstäver, siffror, färger som sådana, formen på en vara eller dess förpackning, eller ljud, under förutsättning att sådana tecken kan

a) särskilja ett företags varor eller tjänster från andra företags,

b) återges på ett sådant sätt att de behöriga myndigheterna och allmänheten kan avgöra det exakta ändamålet med det skydd som innehavaren har.”

- (10) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska leden j och k ersättas med följande:

”j) Varumärken som är undantagna från registrering och som inte ska fortsätta att användas i enlighet med unionslagstiftningen eller internationella avtal i vilka unionen är part, som ger skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar.

k) Varumärken som är undantagna från registrering enligt unionslagstiftningen eller internationella avtal i vilka unionen är part, som ger skydd för traditionella uttryck för vin och garanterade traditionella specialiteter.

l) Varumärken som innehåller eller består av en äldre sortbenämning i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt med hänsyn tagen till samma typ av produkt.”

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Punkt 1 ska tillämpas även om registreringshindren endast finns

a) i en del av unionen,

b) om ett varumärke på ett främmande språk eller skrift har översatts eller transkriberats i någon officiell handling eller språk i en medlemsstat.”

(11) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Efter invändning från varumärkesinnehavaren får ett varumärke inte registreras

a) när ett ombud eller en företrädare för varumärkesinnehavaren ansöker om registrering av detta i sitt eget namn utan innehavarens tillstånd om ombudet eller företrädaren inte kan visa fog för sitt handlande,

b) om varumärket kan förväxlas med ett äldre varumärke skyddat utanför unionen, under förutsättning att det äldre varumärket på dagen för ansökan fortfarande var i verkligt bruk och sökanden var i ond tro.”

(b) I punkt 4 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”4. Efter invändning från innehavaren av ett icke registrerat varumärke eller av ett annat tecken som används i näringsverksamhet i mer än bara lokal omfattning, får det varumärke som ansökan avser inte registreras om och i den mån det finns unionslagstiftning som skyddar ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar eller tillämplig nationell lagstiftning om detta tecken:”

(c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Efter invändning från innehavaren av ett äldre registrerat varumärke enligt punkt 2, får det varumärke som ansökan avser inte registreras om det är identiskt med eller liknar ett äldre varumärke oavsett om de varor eller tjänster för vilka det tillämpas är identiska med, liknar eller inte liknar dem för vilka det äldre varumärket är registrerat, om det i fråga om ett äldre europeiskt varumärke är känt i unionen eller, i fråga om ett äldre nationellt varumärke, är känt i medlemsstaten i fråga, och användningen av det varumärke som ansökan avser utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till förfång för det äldre varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.”

(12) Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Rättigheter som är knutna till ett europeiskt varumärke

1. Registreringen av ett europeiskt varumärke ger innehavaren ensamrätt.
2. Utan att det påverkar de rättigheter som förvärvats av innehavaren före ansökningsdatum eller prioritetsdatum för det europeiska varumärket, ska innehavaren av ett europeiskt varumärke ha rätt att förhindra tredje man som inte har hans medgivande att i näringsverksamhet använda några tecken med avseende på varor och tjänster, där
 - (a) ett tecken som är identiskt med det europeiska varumärket och som används med avseende på de varor och tjänster som är identiska med dem för vilka det europeiska varumärket är registrerat, och där denna användning skadar eller kan komma att skada det europeiska varumärkets funktion för att garantera konsumenterna varornas eller tjänsternas ursprung,
 - (b) tecknet är identiskt med eller liknar det europeiska varumärket och används för varor och tjänster som är identiska med eller liknar de varor eller tjänster för vilka det europeiska varumärket är registrerat, om det föreligger en risk att allmänheten förväxlar dem; risken för förväxling inbegriper risken för association mellan tecknet och varumärket,
 - (c) tecknet är identiskt med eller liknar det europeiska varumärket oavsett om det används med avseende på de varor och tjänster som de är identiska med, liknar eller inte liknar dem för vilka det europeiska varumärket är registrerat, där det senare är känt i unionen och om användningen av tecknet i fråga utan skälig anledning drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.
3. Bland annat kan följande förbjudas enligt punkt 2:
 - (a) Anbringa tecknet på varor eller deras förpackning.
 - (b) Utbjuda varor till försäljning, marknadsföra dem eller lagra dem för dessa ändamål eller utbjuda eller tillhandahålla tjänster under tecknet.
 - (c) Importera eller exportera varor under tecknet.
 - (d) Använda tecknet som handels- eller företagsnamn eller som en del av ett handels- eller företagsnamn.
 - (e) Använda kännetecknet på affärshandlingar och i reklam.
 - (f) Använda tecknet i jämförande reklam på ett sätt som strider mot direktiv 2006/114/EG.
4. Innehavaren av ett europeiskt varumärke ska också ha rätt att hindra import av de varor som avses i punkt 3 c där avsändaren av varorna bara handlar i kommersiellt syfte.

5. Innehavaren av ett europeiskt varumärke ska också ha rätt att hindra alla tredje parter från att i samband med kommersiell verksamhet föra in varor i unionens tullområde utan att övergå till fri omsättning där, om dessa varor, inbegripet emballage, kommer från tredjeland och som utan tillstånd är försedda med ett varumärke som är identiskt med det europeiska varumärke som registrerats för sådana varor eller som i väsentliga drag inte kan skiljas från ett sådant varumärke.”

(13) Följande artiklar ska införas som artiklarna 9a och 9b:

”Artikel 9a

Varumärkesintrång av en innehavares rättigheter med hjälp av utstyrsel, förpackning eller på annat sätt

Om det finns risk för att den utstyrsel, förpackning eller andra sätt på vilket märkningen anbringas kommer att användas i unionen för varor eller tjänster och användningen avseende dessa varor och tjänster skulle utgöra ett intrång av innehavarens rättigheter enligt artikel 9.2 och 9.3 ska innehavaren av ett europeiskt varumärke ha rätt att förbjuda följande:

- (a) I näringsverksamhet anbringa ett tecken som är identiskt med eller liknar det europeiska varumärket vad gäller utstyrsel, förpackning eller annat sätt på vilket varumärket kan anbringas.
- (b) Saluföra eller avsätta på marknaden, eller lagra för dessa ändamål, eller att importera eller exportera utstyrsel, förpackning eller annat sätt på vilket märket anbringas.

Artikel 9b

Dag när rättigheterna ska börja gälla i förhållande till tredje man

1. De rättigheter som är knutna till det europeiska varumärket ska gälla i förhållande till tredje man från dagen för offentliggörandet av varumärkets registrering.
2. Skälig ersättning får emellertid krävas beträffande handlingar som företas efter offentliggörandet av en ansökan om registrering av ett europeiskt varumärke, om handlingarna efter offentliggörandet av registrering av varumärket skulle vara förbjudna på grund av detta offentliggörande.
3. Den domstol vid vilken talan har anhängiggjorts får inte avgöra målet förrän registreringen har offentliggjorts.”

(14) Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Begränsningar av ett europeiskt varumärkes rättsverkan

1. Ett europeiskt varumärke ger inte innehavaren rätt att förhindra tredje man att i näringsverksamhet använda

- (a) sitt eget namn eller adress,

- (b) tecken eller upplysningar som inte är särskiljande eller som avser art, kvalitet, kvantitet, avsedda ändamål, värde, geografiskt ursprung, tidpunkt för produktion av varor eller tjänsteprestationer eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna,
- (c) varumärket i syfte att identifiera eller hänvisa till varor eller tjänster som ägs av innehavaren av varumärket, särskilt om det vid användning av varumärket är nödvändigt för att ange en varas eller tjänsts avsedda ändamål, särskilt som tillbehör eller reservdelar.

Första stycket ska bara tillämpas förutsatt att tredje man handlar i enlighet med god affärssed.

2. Tredje mans användning ska inte anses överensstämma med god affärssed i följande fall:

- (a) Den ger intryck av att det finns ett kommersiellt samband mellan tredje man och innehavaren av varumärket.
- (b) Den drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.”

(15) I artikel 13.1 ska orden ”inom gemenskapen” ersättas med ”i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet”.

(16) Följande artikel ska införas som artikel 13a:

”Artikel 13a

Innehavarens yttranderätt avseende ett yngre registrerat varumärke som försvar i mål om varumärkesintrång

1. I mål om varumärkesintrång ska innehavaren av ett europeiskt varumärke inte ges rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat europeiskt varumärke där det yngre varumärket inte ska förklaras ogiltigt enligt artiklarna 53.3 och 53.4, 54.1 och 54.2 samt 57.2.

2. I mål om varumärkesintrång ska innehavaren av ett europeiskt varumärke inte ges rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat nationellt varumärke där det yngre registrerade nationella varumärket inte ska förklaras ogiltigt enligt artiklarna 8, 9.1 och 9.2 samt 48.3 i direktiv [XXX].

3. Om innehavaren av ett europeiskt varumärke inte ges rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat varumärke enligt punkterna 1 eller 2 ska innehavaren av det yngre registrerade varumärket inte ges rätt att förbjuda användningen av det äldre europeiska varumärket i mål om varumärkesintrång.”

(17) I artikel 15.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Med sådant bruk som avses i första stycket likställs

- (a) att det europeiska varumärket brukas i en form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar märkets särskiljande egenskaper så som det registrerats, oberoende av om varumärket i den form det brukas också är registrerat,
- (b) att det europeiska varumärket i unionen anbringas på varor eller deras emballage endast för exportändamål.”

(18) I artikel 16.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”1. Om annat inte följer av artiklarna 17–24 ska ett europeiskt varumärke som förmögenhetsobjekt i sin helhet och för hela unionsområdet anses som ett nationellt varumärke som registrerats i den medlemsstaten enligt registret över europeiska varumärken (nedan kallat *registret*).”

(19) Artikel 17.4 ska utgå.

(20) Artikel 18 ska ersättas med följande:

”Artikel 18

Överlåtelse av ett varumärke som är registrerat i ett ombuds namn

1. Om ett europeiskt varumärke har registrerats för ett ombud eller en företrädare för innehavaren utan dennes tillstånd ska innehavaren ha rätt att begära att registreringen överförs till honom om inte ombudet eller företrädaren visar fog för sitt handlande.

2. Innehavaren kan ansöka om överlåtelse enligt punkt 1 till följande:

- (a) Byrån, i stället för en ansökan om ogiltighetsförklaring på grundval av artikel 53.1 b.
- (b) En domstol för europeiska varumärken som avses i artikel 95, i stället för ett genkäromål om ogiltighetsförklaring på grundval av artikel 100.1.”

(21) Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. På begäran av en av parterna ska de rättigheter som avses i punkt 1 eller överföringen av dessa rättigheter bli införda i registret och offentliggöras.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. En registrering som gjorts i enlighet med punkt 2 ska tas bort eller ändras på begäran av en av parterna.”

(22) I artikel 20 ska följande punkt 4 läggas till:

”4. En registrering som gjorts i enlighet med punkt 3 ska tas bort eller ändras på begäran av en av parterna.”

(23) I artikel 22 ska följande punkt 6 läggas till:

”6. En registrering som gjorts i enlighet med punkt 5 ska tas bort eller ändras på begäran av en av parterna.”

(24) I avdelning II ska följande avsnitt 5 införas:

”AVSNITT 5

Delegering av befogenheter

Artikel 24a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

- (a) den sökandes skyldighet att tillhandahålla en översättning eller transkribering enligt artikel 7.2 b av det språk som används i ansökan,
- (b) förfarandet för införande av en överlåtelse enligt artikel 17.5 i registret,
- (c) förfarande för införande eller överlåtelse av sakrättsligt skydd enligt artikel 19.2 i registret.
- (d) förfarande för införande av verkställighet enligt artikel 20.3 i registret.
- (e) förfarandet för att inleda ett insolvensförfarande enligt artikel 21.3 i registret,
- (f) förfarande för licensgivning eller överlåtelse av en licens enligt artikel 22.5 i registret,
- (g) förfarandet för att upphäva eller ändra uppgifterna i registret av ett begränsat sakrättsligt skydd, verkställighet eller en licens enligt artiklarna 19.3, 20.4 och 22.6.”

(25) Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Ingivande av ansökan

En ansökan om ett europeiskt varumärke ska inges till byrån.”

(26) Artikel 26 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

”d) en återgivning av märket som uppfyller kraven i artikel 4 b.”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Utöver de krav som avses i punkterna 1 och 2 ska en ansökan om ett europeiskt varumärke följa de formella villkor som har fastställts i enlighet med artikel 35a b. Om det i dessa villkor föreskrivs att varumärket ska återges

elektroniskt kan byråns verkställande direktör fastställa denna elektroniska fils format och maximistorlek.”

(27) Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Ansökningsdag

Dagen för inlämnandet av en ansökan om ett europeiskt varumärke ska vara det datum då dokument som innehåller de uppgifter som anges i artikel 26.1 registreras hos byrån av den sökande, mot betalning av ansökningsavgiften för vilken betalningsföreläggandet ska ha lämnats senast det datumet.”

(28) Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Beteckning och klassificering av varor och tjänster

1. De varor och tjänster för vilka det ansöks om registrering ska klassificeras i enlighet med det klassificeringssystem som fastställts genom Niceöverenskommelsen rörande den internationella klassificeringen av varor och tjänster för vilka varumärken gäller av den 15 juni 1957 (nedan kallad *Nice-klassificeringen*).

2. Den sökande anger de varor eller tjänster som det ansöks om varumärkesskydd för på ett så klart och precist sätt att de behöriga myndigheterna och de ekonomiska aktörerna redan på grundval härav kan fastställa omfånget av det sökta skyddet. Förteckningen över varor och tjänster ska göra det möjligt att klassificera varje post i en enda klass i Nice-klassificeringen.

3. För ändamålet med punkt 2 kan de allmänna beteckningar som ingår i klassrubrikerna i Nice-klassificeringen eller andra allmänna termer användas, förutsatt att de följer relevanta standarder för tydlighet och exakthet.

4. Byrån ska avslå ansökan om den innehåller beteckningar eller begrepp som är oklara eller otydliga, om sökanden inte föreslår en godtagbar formulering inom en tidsperiod som fastställs av byrån.

5. Användningen av allmänna begrepp, inklusive allmänna beteckningar om klassrubriker i Nice-klassificeringen, ska tolkas som att de innefattar alla varor och tjänster som uttryckligen omfattas av beteckningens eller begreppets bokstavliga betydelse. Användningen av sådana begrepp eller beteckningar ska inte tolkas som ett anspråk på varor och tjänster som inte kan uppfattas på detta sätt.

6. När sökanden ansöker om registrering för mer än en klass, ska varorna och tjänsterna grupperas i enlighet med Nice-klassificeringen, där varje grupp inleds med numret på den klass i den klassifikationen som den gruppen av varor eller tjänster tillhör och presenteras enligt den klassificeringsordningen.

7. Klassificeringen av varor och tjänster används uteslutande för administrativa ändamål. Varor och tjänster ska inte anses vara lika varandra på grund av att de förekommer i samma klass enligt Niceklassificeringen och varor och tjänster ska inte

anses skilja sig från varandra på grund av att de klassificeras i olika klasser i Nice-klassificeringen.

8. Innehavare av europeiska varumärken som lämnat in ansökan före den 22 juni 2012 och som bara registreras i fråga om hela rubriken i en Nice-klassificering, kan förklara att deras avsikt den dag då ansökningen gjordes hade varit att söka skydd för varor eller tjänster utöver det som i bokstavlig mening omfattas av klassrubriken, under förutsättning att de varor eller tjänster som avses ingår i den alfabetiska förteckningen för den klass av upplagan av Nice-klassificeringen som gäller den dag då ansökan lämnades in.

Deklarationen ska inges till byrån inom fyra månader från det att denna förordning trätt i kraft, och ska på ett klart, tydligt och specifikt sätt ange vilka andra varor och tjänster som omfattas än de som bokstavligen omfattas av beteckningarna i en klassrubrik, vilka ursprungligen omfattades av innehavarens avsikt. Byrån ska vidta lämpliga åtgärder för att ändra registret i enlighet därmed. Denna möjlighet påverkar inte tillämpningen av artiklarna 15, 42.2, 51.1 a och 57.2.

Europeiska varumärken för vilka ingen deklARATION lämnas in inom den tidsperiod som anges i andra stycket ska, räknat från utgången av den perioden, utsträckas till att bara omfatta varor eller tjänster som bokstavligen omfattas av de beteckningar som ingår i den relevanta klassrubriken.”

(29) I artikel 29.5 ska följande mening läggas till:

”Vid behov ska byråns verkställande direktör anmoda kommissionen att överväga att undersöka om en stat enligt vad som avses i första meningen godkänner sådan ömsesidig behandling.”

(30) Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Yrkande om prioritet

1. Yrkande om prioritet ska lämnas tillsammans med ansökan om europeiskt patent och ska omfatta datum, antal och land i vilket den tidigare ansökan gjordes.

2. Byråns verkställande direktör får bestämma att ytterligare information och dokumentation som ska lämnas av den sökande som stöd för att yttrandet om prioritet kan bestå av mindre än vad som krävs enligt de bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 35a d, under förutsättning att byrån kan få den information som behövs från andra källor.”

(31) Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande mening läggas till:

”Yttrandet om prioritet ska lämnas in tillsammans med ansökan om europeiskt varumärke.”

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. En sökande som önskar yrka prioritet i enlighet med punkt 1 ska lämna bevis på att varor eller tjänster förevisats under det varumärke för vilket ansökan gjorts.”

(32) I artikel 34 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Företräde för ett europeiskt varumärke kan inte längre åberopas, om det äldre varumärket, som företrädesanspråket hänför sig till, har förklarats vara upphävt eller ogiltigt. Om det äldre varumärket är upphävt ska företrädet upphöra under förutsättning att upphävandet får verkan före det europeiska varumärkets ansökningsdatum eller prioritetsdatum.”

(33) I avdelning III ska följande avsnitt 5 införas:

”AVSNITT 5

Delegering av befogenheter

Artikel 35a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

- (a) sätt och villkor för ingivande av en ansökan om ett europeiskt varumärke till byrån i enlighet med artikel 25,
- (b) de uppgifter om innehållet i ansökan om ett europeiskt varumärke som avses i artikel 26.1, typ av avgifter som ska betalas för den ansökan som avses i artikel 26.2, inklusive antalet klasser av varor och tjänster som omfattas av dessa avgifter och de formella kraven för ansökan som avses i artikel 26.3,
- (c) förfarandena för att fastställa ömsesidighet i enlighet med artikel 29.5,
- (d) förfarandet och reglerna om information och dokumentation för att åberopa prioritet för en tidigare ansökan i enlighet med artikel 30,
- (e) förfarandet och reglerna om bevismaterial för att åberopa en utställningsprioritet i enlighet med artikel 33.1,
- (f) förfarandet för yrkande om företräde på grund av ett nationellt varumärke i enlighet med artiklarna 34.1 och 35.1.”

(34) I artikel 36.1 ska led b ersättas med följande:

”b) ansökan om europeiskt varumärke uppfyller de krav som fastställs i denna förordning och de formella krav som avses i artikel 26.3.”

(35) Artikel 37.2 ska utgå.

(36) I avdelning IV ska avsnitt 2 utgå.

(37) Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om en ansökan om ett europeiskt varumärke uppfyller föreskrivna krav ska ansökan offentliggöras för ändamålet med artikel 42 om den inte har avslagits enligt artikel 37. Offentliggörandet av ansökan ska inte påverka information som redan gjorts tillgänglig för allmänheten på annat sätt i enlighet med denna förordning eller med delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Byrån ska korrigera eventuella fel eller misstag vid offentliggörandet av ansökan.”

(38) Artikel 40 ska ersättas med följande:

”Artikel 40

Anmärkningar från tredje man

1. Fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar som företräder tillverkare, producenter, tjänsteproducenter, näringsidkare och konsumenter kan till byrån ge in skriftliga anmärkningar och i dem ange skälen till att byrån på eget initiativ ska vägra registrering av varumärket, särskilt på grund av bestämmelserna i artiklarna 5 och 7.

De ska inte betraktas som parter i förfarandet vid byrån.

2. Anmärkningar från tredje man ska lämnas innan invändningsperioden löper ut eller, om en invändning mot varumärket har registrerats, innan ett slutligt beslut om invändningen fattas.

3. Det inlämnande som avses i punkt 1 ska inte påverka byråns rätt att igen inleda en prövning av de absoluta registreringshindren på eget initiativ innan registrering skett, när så är lämpligt.

4. Anmärkningarna i punkt 1 ska meddelas sökanden som får yttra sig över dem.”

(39) I artikel 41 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. En invändning ska framställas skriftligen och ska närmare ange vilka grunder som åberopas. Den ska inte anses som vederbörligen framställd förrän invändningsavgiften har betalats.

4. Den som framställer en invändning får lägga fram fakta, bevisning och argument till stöd för sin talan inom den tid som byrån fastställer.”

(40) I artikel 42.2 ska i första meningen, frasen ”under en tid av fem år före dagen för offentliggörandet” ersättas med ”under en tid av fem år före ansökningsdagen eller prioritetsdagen”.

(41) Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 b ska ersättas med följande:

”b) Innan dagen för inlämnandet av en ansökan som avses i artikel 27 har godkänts av byrån och under den invändningsperiod som föreskrivs i artikel 41.1.”

(b) Punkt 3 ska utgå.

(42) Artikel 45 ska ersättas med följande:

”Artikel 45

Registrering

1. Om en ansökan är i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning och någon invändning inte har framställts inom den tid som anges i artikel 41.1, eller om en invändning har avslagits genom ett slutligt beslut, ska varumärket registreras som ett europeiskt varumärke. Registreringen ska offentliggöras.

2. Byrån ska utfärda ett registreringsbevis. Registreringsbeviset kan utfärdas på elektronisk väg.

3. Innehavaren av ett registrerat europeiskt varumärke ska ha rätt att i samband med varor och tjänster som omfattas av registreringen använda en symbol alldeles intill varumärket som visar att varumärket är registrerat i unionen endast så länge registreringen är i kraft. Den exakta utformningen av denna symbol ska beslutas av byråns verkställande direktör.

4. Den registrerade varumärkessymbolen får inte användas av någon annan person än innehavaren av märket eller utan innehavarens medgivande. Varumärkesinnehavaren får inte använda varumärkessymbolen innan märket är registrerat eller efter varumärkets upphävande, ogiltighetsförklaring, utgång eller avstående från varumärket.”

(43) I avdelning IV ska följande avsnitt 7 införas:

”AVSNITT 7

Delegering av befogenheter

Artikel 45a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

(a) förfarandet för bedömning av överensstämmelse med kraven för fastställelse av ansökningsdag som avses i artikel 36.1 a och de formella krav som avses i artikel 26.3 och förfarandet för kontroll av betalning av de klassavgifter som avses i artikel 36.1 c,

(b) förfarandet för prövning av de absoluta registreringshinder som avses i artikel 37,

- (c) närmare uppgifter som offentliggörandet av ansökan som avses i artikel 39.1 ska innehålla,
- (d) förfarandet för att korrigera misstag och fel vid offentliggöranden av europeiska varumärkesansökningar som avses i artikel 39.3,
- (e) förfarandet för tredje mans ingivande av anmärkningar enligt artikel 40,
- (f) närmare uppgifter om förfarandet för ingivande och prövning av en invändning som anges i artiklarna 41 och 42,
- (g) förfaranden för ändring av en ansökan i enlighet med artikel 43.2 och delning av ansökan enligt artikel 44,
- (h) de uppgifter som ska föras in i registret när ett europeiskt varumärke registreras och de närmare villkoren för offentliggörande av den registrering som avses i artikel 45.1, innehåll och form för utfärdande av registreringsbevis som avses i artikel 45.2.”

(44) I artikel 49 ska punkt 3 utgå.

(45) Följande artikel ska införas som artikel 49a:

”Artikel 49a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

- (a) förfarandena för förnyelse av det europeiska varumärket enligt artikel 47, däribland typ av avgifter som ska betalas,
- (b) förfarandet i samband med ändring av registreringen av ett europeiskt varumärke som avses i artikel 48.2,
- (c) förfarandet i samband med delning av ett europeiskt varumärke som avses i artikel 49.”

(46) I artikel 50 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Ett avstående ska skriftligen meddelas byrån av varumärkets innehavare. Det ska inte ha rättsverkan förrän det har införts i registret. Giltigheten för ett avstående av ett europeiskt varumärke som deklarerats till byrån efter inlämning av en ansökan om upphävande av detta varumärke enligt artikel 56.1 ska bara gälla efter slutgiltig avvisning eller återkallande av ansökan om upphävande.”

”3. Ett avstående ska införas i registret endast med samtycke från den vilkens rätt har antecknats i registret. Om en licens har registrerats ska avståendet införas i registret endast om innehavaren av varumärket visar att han har underrättat licenstagaren om sin avsikt att avstå. Avståendet ska införas efter utgången av den tidsfrist som anges i enlighet med artikel 57a led a.”

- (47) I artikel 53.1 ska följande stycke läggas till:
- ”De krav som avses i punkterna a, b och c i första stycket ska vara uppfyllda på dagen för ansökan eller prioritetsdatum för det europeiska varumärket.”
- (48) I artikel 54.1 och 54.2 ska orden ”eller” och ”eller motsätta sig användning av det yngre varumärket” utgå.
- (49) Artikel 56 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 1, led c ska ”den berörda medlemsstatens lagstiftning” ersättas med ”unionens eller den berörda medlemsstatens lagstiftning.”
- (b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. En ansökan om upphävande eller om ogiltighetsförklaring ska avvisas om ett mål mellan samma parter om samma sak har prövats av antingen byrån eller av en domstol för europeiska varumärken som avses i artikel 95 och byråns eller domstolens beslut i målet har vunnit laga kraft.”
- (50) I artikel 57.2 andra meningen ska ”offentliggörs” ersättas med ”ingavs eller på prioritetdagen för det europeiska varumärket”.
- (51) I avdelning VI ska följande avsnitt 6 införas:
- ”AVSNITT 6**
- Delegering av befogenheter**
- Artikel 57a
- Delegering av befogenheter**
- Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av
- (a) förfarandet i samband med ett avstående av ett europeiskt varumärke som anges i artikel 50, inklusive den period som avses i punkt 3 i samma artikel,
- (b) förfarandena i samband med upphävande och ogiltighetsförklaring av ett europeiskt varumärke som avses i artiklarna 56 och 57.”
- (52) Artikel 58.1 ska ersättas med följande:
- ”1. Ett beslut får överklagas av byråns beslutsfattande instanser som anges i artikel 130 a–d. Både tidsfristen för överklagan som föreskrivs i artikel 60 och inlämnande av överklagan ska ha suspensiv verkan.”
- (53) Artikel 62 ska utgå.
- (54) Artikel 64.3 ska ersättas med följande:
- ”3. Beslut av överklagandenämnden vinner inte laga kraft förrän efter utgången av den tidsfrist som anges i artikel 65.5 eller, om talan har väckts inför tribunalen inom

denna tidsfrist, från dagen då sådan talan avvisats eller om eventuella överklaganden inges till domstolen av tribunalens beslut.”

(55) Artikel 65 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Beslut av överklagandenämnden får överklagas till tribunalen.”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Tribunalen ska vara behörig att undanröja eller ändra ett överklagat beslut.”

(c) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Talan ska väckas hos tribunalen inom två månader från det att överklagandenämnden meddelat beslutet.

6. Byrån ska vidta de åtgärder som krävs för att följa tribunalens dom eller, vid överklagan av denna dom, domstolen.”

(56) Följande artikel ska införas som artikel 65a:

”Artikel 65a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

(a) överklagandets innehåll som avses i artikel 60 och förfarandet för att lämna in och pröva ett överklagande,

(b) innehåll i och utformning av överklagandenämndens beslut som avses i artikel 64,

(c) återbetalning av de överklagandeavgifter som avses i artikel 60.”

(57) Rubriken på avdelning VIII ska ersättas med följande:

”SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM EUROPEISKA KOLLEKTIVMÄRKEN OCH KVALITETSMÄRKEN”

(58) Mellan rubriken för avdelning VIII och artikel 66 ska följande rubrik införas:

”AVSNITT 1

Europeiska kollektivmärken”

(59) I artikel 66 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Avdelningarna I–VII och IX–XIV ska tillämpas på europeiska kollektivmärken, om inte annat föreskrivs i detta avsnitt.”

(60) I artikel 67.1 ska orden ”inom viss tid” ersättas med ”inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 74a”.

(61) Artikel 69 ska ersättas med följande:

”Artikel 69

Anmärkningar från tredje man

Om skriftliga anmärkningar på ett europeiskt kollektivmärke lämnas till byrån i enlighet med artikel 40, kan dessa skriftliga anmärkningar också baseras på den särskilda grund enligt vilken ansökan om ett europeiskt kollektivmärke i enlighet med artikel 68 bör avslås.

(62) Följande artikel ska införas som artikel 74a:

”Artikel 74a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av den tidsperiod som avses i artikel 67.1 för inlämnande av bestämmelserna för det europeiska kollektivmärkets användning till byrån och innehållet i dessa förordningar enligt vad som anges i artikel 67.2.”

(63) I bilaga VIII ska följande avsnitt läggas till som avsnitt 2:

”AVSNITT 2

Europeiska kvalitetsmärken

Artikel 74b

Europeiska kvalitetsmärken

1. Med ett europeiskt kvalitetsmärke avses ett europeiskt varumärke som vid ansökan om registrering av märket betecknas som sådant och som är ägnat att särskilja varor eller tjänster som kvalitetsmärkts av innehavaren av märket vad gäller geografiskt ursprung, material, tillverkningsätt för varor eller utförande av tjänster, kvalitet, tillförlitlighet eller andra egenskaper som rör varor och tjänster som inte är kvalitetsmärkta på detta sätt.

2. Varje juridisk person, inklusive offentligrättsliga institutioner, myndigheter och organ, kan ansöka om europeiska kvalitetsmärken under förutsättning att

(a) den juridiska personen inte bedriver affärsverksamhet som inbegriper leverans av varor eller tjänster av den typ som kvalitetsmärkts,

(b) den juridiska personen är behörig att kvalitetsmärka de varor eller tjänster för vilka märket ska registreras.

3. Som ett undantag från artikel 7.1 c får tecken eller uppgifter som kan användas i näringsverksamhet för att beteckna geografiskt ursprung för varor eller tjänster utgöra europeiska kvalitetsmärken enligt punkt 1. Ett kvalitetsmärke ger inte innehavaren rätt att förbjuda tredje man att använda sådana tecken eller uppgifter i

näringsverksamhet, förutsatt att de används i enlighet med god affärssed. Ett kvalitetsmärke får inte åberopas mot en tredje man som har rätt att använda ett geografiskt namn.

4. Avdelningarna I–VII och IX–XIV ska tillämpas på europeiska kvalitetsmärken, om inte annat föreskrivs i detta avsnitt.

Artikel 74c

Bestämmelser för användning av varumärket

1. Den som ansöker om ett europeiskt kvalitetsmärke ska inge bestämmelser för användningen av kvalitetsmärket inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 74k.

2. I bestämmelserna för användningen ska anges vilka personer som har rätt att använda varumärket, de egenskaper som ska kvalitetsmärkas, hur det attesterande organet ska undersöka dessa egenskaper och övervaka användningen av märket samt villkoren för märkets användning, däribland påföljderna.

Artikel 74d

Avslag på ansökan

1. Förutom de grunder för avslag på ansökan om ett europeiskt varumärke som anges i artiklarna 36 och 37, ska en ansökan om ett europeiskt kvalitetsmärke avslås om den inte uppfyller villkoren i artiklarna 74b och 74c, eller om bestämmelserna för användningen strider mot allmän ordning eller moral.

2. Ansökan om ett europeiskt kvalitetsmärke ska också avslås om det kan antas att allmänheten kan vilseledas i fråga om märkets karaktär eller innebörd, särskilt om det kan uppfattas som något annat än ett kvalitetsmärke.

3. En ansökan ska inte avslås om sökanden genom att ändra bestämmelserna för användningen uppfyller kraven i punkterna 1 och 2.

Artikel 74e

Anmärkningar från tredje man

Om skriftliga anmärkningar om ett europeiskt kollektivmärke lämnas till byrån i enlighet med artikel 40, kan dessa skriftliga anmärkningar också baseras på den särskilda grund enligt vilken ansökan om ett europeiskt kollektivmärke i enlighet med artikel 74d bör avslås.

Artikel 74f

Ändring av bestämmelserna för användning av varumärket

1. Innehavaren av ett europeiskt kvalitetsmärke ska till byrån överlämna de bestämmelser för bruk som har ändrats.

2. En ändring ska inte införas i registret om inte de ändrade bestämmelserna för bruk uppfyller villkoren i artikel 74c eller om den innebär att en av grunderna för avslag i artikel 74d är uppfylld.

3. Artikel 74e ska tillämpas på ändringar i bestämmelserna för bruk.

4. Vid tillämpning av denna förordning ska ändringar i bestämmelserna för bruk gälla först från den dag ändringen införts i registret.

Artikel 74g

Överlåtelse

Genom undantag från artikel 17.1 får ett europeiskt kvalitetsmärke bara överlåtas till en juridisk person som uppfyller kraven i artikel 74b.2.

Artikel 74h

Talan om varumärkesintrång

1. Bara innehavaren av ett europeiskt kvalitetsmärke eller någon som har bemyndigats av denne ska ha rätt att väcka talan om intrång.

2. Om någon som har rätt att använda ett europeiskt kvalitetsmärke har lidit skada på grund av olovligt bruk av varumärket, får innehavaren av detta varumärke kräva skadestånd på deras vägnar.

Artikel 74i

Grunder för upphävande

Förutom de grunder för upphävande som anges i artikel 51 ska, efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkärsmål i mål om varumärkesintrång, de rättigheter som tillhör en innehavare av ett europeiskt kvalitetsmärke förklaras upphäva om något av följande villkor är uppfyllt:

- (a) Innehavaren uppfyller inte längre kraven i artikel 74b 2.
- (b) Innehavaren vidtar inte rimliga åtgärder för att förhindra att varumärket används på ett sätt som inte är förenligt med de villkor för bruk som anges i bestämmelserna för bruk och de ändringar som i förekommande fall har införts i registret.
- (c) Innehavaren har använt varumärket på ett sådant sätt att allmänheten skulle kunna vilseledas enligt artikel 74d 2.
- (d) En ändring i bestämmelserna för bruk har införts i registret i strid med artikel 74f 2 om inte innehavaren av märket genom en ytterligare ändring av bestämmelserna för bruk uppfyller kraven i denna artikel.

Artikel 74j

Ogiltighetsgrunder

Förutom de ogiltighetsgrunder som anges i artiklarna 52 och 53 ska, efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkärsmål i mål om varumärkesintrång, ett europeiskt kvalitetsmärke som registrerats i strid med bestämmelserna i artikel 74d förklaras ogiltigt, om inte innehavaren av märket genom en ytterligare ändring av bestämmelserna för bruk uppfyller kraven i artikel 74d.

Artikel 74k

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av den tidsperiod som avses i artikel 74c 1 för inlämnande av bestämmelserna för det europeiska kvalitetsmärkets användning till byrån och innehållet i dessa bestämmelser enligt vad som anges i artikel 74c 2.”

(64) Artikel 75 ska ersättas med följande:

”Artikel 75

Beslutsformer och meddelanden från byrån

1. Byråns beslut ska innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grunda sig på omständigheter eller bevis som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.

2. Alla beslut, meddelanden eller tillkännagivanden från byrån ska ange byråns enhet eller avdelning, samt namnet eller namnen på den ansvariga tjänstemannen eller de ansvariga tjänstemännen. De ska antingen undertecknas av den ansvariga tjänstemannen eller de ansvariga tjänstemännen eller vara försedda med byråns tryckta eller stämplade sigill. Den verkställande direktören får fastställa att andra metoder för att identifiera byråns enhet eller avdelning och namnet på den ansvariga tjänstemannen eller de ansvariga tjänstemännen eller en annan identifiering än ett sigill används där beslut, meddelanden eller tillkännagivanden från byrån överförs per fax eller annat tekniskt kommunikationsmedel.”

(65) I artikel 76.1 ska följande mening läggas till:

”I ogiltighetsförfaranden enligt artikel 52 ska byrån begränsa sin granskning till de grunder och argument som parterna lämnat.”

(66) I artikel 78 ska följande punkt 5 läggas till:

”5. Byråns verkställande direktör ska bestämma de belopp och förskott som ska betalas enligt bestämmelserna om kostnader för bevisupptagning som antagits enligt artikel 93a b.”

(67) Artikel 79 ska ersättas med följande:

”Artikel 79

Underrättelse

1. Byrån ska till samtliga berörda på eget initiativ underrätta alla beslut och kallelser och om de förelägganden, från vilka en tidsfrist ska räknas, samt om de underrättelser om vilka de berörda ska underrättas enligt andra bestämmelser i denna förordning eller delegerade akter som antagits till följd av denna förordning, eller enligt beslut av byråns direktör.

2. Den verkställande direktören ska avgöra vilka andra handlingar än beslut som omfattas av en tidsgräns för överklagande och kallelser som ska delges genom rekommenderat brev med mottagningsbevis.

3. Delgivning får ske på elektronisk väg på det sätt som den verkställande direktören anger.

4. Om delgivning ska ske genom kungörelse ska den verkställande direktören bestämma hur offentliggörandet ska ske och bestämma början av den period på en månad efter vilken dokumentet ska anses ha delgivits.”

(68) Följande artiklar 79a, 79b, 79c och 79d ska införas:

”Artikel 79a

Meddelande om förlust av rättigheter

Om byrån anser att denna förordning eller de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning medför en förlust av eventuella rättigheter, utan att något beslut har fattats, ska den meddela detta till den berörda personen i enlighet med artikel 79. Den senare kan begära att ett beslut fattas i frågan. Byrån ska anta ett sådant beslut när den inte delar sökandens åsikt, i annat fall ska byrån ompröva sitt konstaterande och underrätta sökanden om detta.

Artikel 79b

Meddelanden till byrån

Meddelanden till byrån får göras på elektronisk väg. Verkställande direktören ska fastställa den omfattning och de tekniska villkor på vilka dessa meddelanden kan lämnas in elektroniskt.

Artikel 79c

Tidsfrister

1. Beräkningen av tidsfrister och tidsfristernas längd ska omfattas av de bestämmelser som antas i enlighet med artikel 93a f.

2. Byråns verkställande direktör ska före början av varje kalenderår fastställa de dagar då byrån inte är öppet för mottagande av handlingar eller på vilka reguljärpost inte delas ut på den ort där byrån har sitt säte.

3. Den verkställande direktören ska fastställa avbrottsperiodens varaktighet i fall av ett allmänt avbrott i postgången i den medlemsstat där byrån har sitt säte eller i fråga om ett faktiskt avbrott i byråns anslutning till tillåtna elektroniska kommunikationsmedel.

4. Om oförutsedda händelser, som en naturkatastrof eller en strejk, avbryter eller stör den normala kommunikationen från parterna till byrån eller tvärtom, får byråns ordförande besluta att, för de parter som är bosatta eller har sina registrerade kontor i den berörda staten eller som har utsett en företrädare med verksamhetsort i den berörda staten, ska alla tidsfrister som annars skulle löpa ut den dag eller efter den dag då en sådan händelse inträffade på hans beslut förlängas till ett datum som fastställs av honom. När detta datum fastställs ska han bedöma att denna oförutsedda händelse upphör att gälla. Om händelsen berör byråns säte ska det av ordförandens beslut framgå att det berör samtliga involverade parter.

Artikel 79d

Korrigerig av fel och uppenbara förbiseenden

Byrån ska korrigera språkliga fel, skrivfel och uppenbara brister i byråns beslut eller tekniska fel som kan hänföras till byrån vid registrering av varumärket eller vid offentliggörande av dess registrering.”

(69) Artikel 80 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 första meningen ska frasen ”beslut som är behäftat med ett uppenbart handläggningsfel” ersättas med ”beslut som är behäftat med ett uppenbart fel”.

(b) I punkt 2 ska den andra meningen ersättas med följande:

”Borttagande av en uppgift i registret eller återkallande av beslutet ska ske inom ett år från den dag då uppgiften infördes i registret eller beslutet fattades, sedan parterna i ärendet och de eventuella innehavare av rätten till det aktuella europeiska varumärket som är registrerade har hörts.”

(c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Denna artikel ska inte inverka på parternas möjlighet att överklaga enligt artiklarna 58 och 65 eller möjligheten att rätta till fel och uppenbara förbiseenden enligt artikel 79d. Om ett överklagande har ingivits mot ett av byrån fattat beslut som innehåller ett fel, förlorar överklagandet sitt syfte efter det att byrån upphävt sitt beslut enligt punkt 1 i denna artikel.”

(70) Artikel 82 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Denna artikel ska inte gälla för de tidsfrister som fastställs i artiklarna 29.1, 33.1, 36.2, 41.1 och 41.3, 47.3, 60, 65.5, 81, 112, eller de som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel eller den tidsfrist för anspråk på företräde i enlighet med artikel 34 efter det att ansökan har ingetts.”

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om byrån bifaller begäran ska följderna av att tidsfristen inte iakttagits inte anses ha inträffat. Om ett beslut har fattats mellan utgången av den tidsfrist som inte iakttagits och en ansökan om fortsatt behandling, ska den enhet som är behörig att fatta beslut på grund av underlåtenheten se över beslutet och, om slutförandet av själva underlåtenheten är tillräckligt, fatta ett annat beslut. Om det ursprungliga beslutet inte ska ändras, ska det bekräftas skriftligen.”

(71) Följande artikel ska införas som artikel 82a:

”Artikel 82a

Avbrott i behandlingen

När behandlingen avbryts eller återupptas ska byrån uppfylla de krav som anges i artikel 93a h.”

(72) Artikel 83 ska ersättas med följande:

”Artikel 83

Tillämpning av allmänna principer

I den mån denna förordning eller delegerade akter inte innehåller förfarandebestämmelser ska byrån beakta de processrättsliga principer som är allmänt erkända i medlemsstaterna.”

(73) I artikel 85.1 ska orden ”enligt villkoren i tillämpningsföreskrifterna” ersättas med ”enligt villkoren i artikel 93a i.”

(74) I artikel 86.2 ska andra meningen ersättas med följande:

”Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ansvarar för att kontrollera dokumentets äkthet och lämna kontaktuppgifter till byrån, domstolen och kommissionen. Efter prövning som bara får avse dokumentets äkthet ska verkställighetsbeslutet bifogas till myndighetens beslut.”

(75) Artikel 87 ska ersättas med följande:

”Artikel 87

Register över europeiska varumärken

1. Byrån ska föra ett register, som ska innehålla alla de uppgifter vilka enligt denna förordning eller en delegerad akt som antagits enligt denna förordning ska antecknas i registret. Byrån ska uppdatera registret.

2. Registret ska vara tillgängligt för allmänheten. Det kan förvaras elektroniskt.

3. Byrån ska upprätthålla en elektronisk databas som innehåller uppgifter om ansökningar om registrering av europeiska varumärken och uppgifterna i registret. Innehållet i databasen kan göras tillgängligt för allmänheten. Den verkställande direktören ska bestämma villkoren för tillgång till databasen och hur innehållet i denna databas kan göras tillgängligt i maskinläsbar form, inklusive motsvarande avgifter.”

(76) Artikel 88 ska ändras på följande sätt:

(a) Rubriken ”Handlingars offentlighet” ersätts med ”Handlingars offentlighet och arkivering”.

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. När handlingar hålls tillgängliga i enlighet med punkt 2 eller 3 kan dock vissa handlingar i ärendet undantas. Den verkställande direktören ska fastställa på vilket sätt kontroll ska utföras.

5. Byrån ska arkivera handlingar som avser förfaranden relaterade till ett europeiskt varumärke eller europeisk varumärkesregistrering. Den verkställande direktören ska fastställa i vilken form dessa handlingar ska arkiveras. Om handlingarna arkiveras i elektronisk form ska de originaldokument som ligger till grund för sådana elektroniska handlingar förstöras efter en viss tid efter det att de mottagits av byrån, som ska fastställas av den verkställande direktören.”

(77) Artikel 89 ska ersättas med följande:

”Artikel 89

Regelbundet utkommande publikationer

1. Byrån ska regelbundet utge

- (a) en tidning om europeiska varumärken, vilken ska innehålla de uppgifter som antecknats i registret och andra uppgifter vars offentliggörande föreskrivs i denna förordning eller delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning,
- (b) en officiell tidning som innehåller allmänna upplysningar och meddelanden från byråns verkställande direktör samt andra upplysningar om denna förordning och dess tillämpning.

De publikationer som avses i punkterna a) och b) kan verkställas på elektronisk väg.

2. Tidningen om europeiska varumärken ska offentliggöras på det sätt och med den frekvens som fastställs av den verkställande direktören.

3. Den verkställande direktören får besluta att vissa poster ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* på unionens alla officiella språk.”

(78) Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 andra meningen, ska en fysisk eller juridisk person som varken har sin hemvist eller säte i unionen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet, vara företrädd inför byrån, i enlighet med artikel 93.1, vid förfaranden som äger rum enligt denna förordning utom vid ingivande av ansökan om ett europeiskt varumärke.

Genom undantag från första stycket behöver inte de fysiska eller juridiska personer som avses i det stycket låta sig företräddas inför byrån i de fall som föreskrivs i artikel 93a o.”

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om de villkor som har fastställts i enlighet med artikel 93a o är uppfyllda, ska en gemensam representant utnännas.”

(79) Artikel 93 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En fysisk eller juridisk person får inför byrån endast företrädas av

- (a) en utövande jurist som har rätt att verka i en medlemsstat och som bedriver verksamhet inom unionen, i den mån juristen i den staten är behörig att uppträda som ombud i varumärkesfrågor,
- (b) auktoriserat ombud som är upptaget i byråns förteckning.

En person som är ombud inför byrån ska på begäran av myndigheten inge en skriftlig fullmakt som ska läggas till akten.”

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Byråns verkställande direktör kan bevilja undantag från

- (a) kraven i punkt 2c andra meningen om sökanden lämnar bevis på att han förvärvat erforderlig kompetens,
- (b) kraven i punkt 2a i fall av högt kvalificerade sakkunniga, under förutsättning att kraven i punkterna 2b och 2c är uppfyllda.

(c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. I artikel 93a o ska föreskrivas under vilka förutsättningar någon får avföras från förteckningen över auktoriserade ombud.”

(80) I avdelning IX ska följande avsnitt 5 införas:

”AVSNITT 5

Överföring av befogenheter

Artikel 93a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

- (a) kraven beträffande formen på de beslut som avses i artikel 75,
- (b) villkoren för muntliga förhandlingar och bevisupptagning som avses i artiklarna 77 och 78,
- (c) villkoren för den underrättelse som avses i artikel 79,
- (d) förfarande för det meddelande om förlust av rättigheter som avses i artikel 79a,

- (e) bestämmelser om kommunikationsmedel, inbegripet elektroniska kommunikationsmedel som avses i artikel 79b som kan användas av parter i förfarandet vid byrån samt de formulär som ska tillhandahållas av byrån,
- (f) bestämmelser om beräkning och varaktighet för de tidsfrister som avses i artikel 79c 1,
- (g) förfarande för att korrigera språkliga fel, skrivfel och uppenbara brister i byråns beslut och tekniska fel som kan hänföras till byrån vid registreringen av varumärket eller vid offentliggörandet av dess registrering enligt artikel 79d,
- (h) förfarande för upphävande av ett beslut eller annullering av en post i registret enligt vad som avses i artikel 80.1,
- (i) villkor för avbrott och återupptagande av förfaranden inför byrån enligt vad som avses i artikel 82a,
- (j) förfaranden för fördelning och fastställande av kostnader enligt vad som avses i artikel 85.1,
- (k) de uppgifter som avses i artikel 87.1,
- (l) förfarande för granskning av handlingar som föreskrivs i artikel 88, inbegripet de handlingar som är undantagna från granskning, och förfaranden för arkivering av byråns handlingar som anges i artikel 88.5,
- (m) formerna för offentliggörande av information och uppgifter som avses i artikel 89.1 a i tidningen om europeiska varumärken, däribland typ av information, och det språk på vilket denna information och dessa uppgifter ska offentliggöras,
- (n) frekvens, form och språk på vilka byråns officiella tidning ska offentliggöras enligt vad som avses i artikel 89.1 b,
- (o) villkoren för utbyte av information och kommunikation mellan byrån och medlemsstaternas myndigheter och granskning av handlingar av eller via domstolar eller myndigheter i medlemsstaterna i enlighet med artikel 90,
- (p) Undantag från skyldigheten att låta sig företrädas inför byrån enligt artikel 92.2, de villkor på vilka en gemensam representant ska utses enligt artikel 92.4, de villkor på vilka de arbetstagare som avses i artikel 92.3 och auktoriserade ombud som avses i artikel 93.1 ska inge en skriftlig fullmakt för att kunna genomföra representation, innehållet i fullmakten och under vilka förutsättningar någon får tas bort från förteckningen över auktoriserade ombud enligt vad som avses i artikel 93.5.”

(81) I avdelning X ska rubriken på avsnitt 1 ersättas med följande:

”Tillämpning av unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område”

- (82) Artikel 94 ska ändras på följande sätt:
- (a) Rubriken ska ersättas med följande:
- ”Tillämpning av unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område”**
- (b) I punkt 1 ska ”förordning (EG) nr 44/2001” ersättas med ”unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område”.
- (c) Följande punkt 3 ska läggas till:
- ”3. Hänvisningar i denna förordning till förordning (EG) nr 44/2001 ska när det är lämpligt inkludera avtalet mellan Europeiska gemenskapen och konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som ingicks den 19 oktober 2005.”
- (83) I artikel 96 c ska ”artikel 9.3 andra meningen” ersättas med ”artikel 9b 2”.
- (84) I artikel 99 ska punkt 3 ersättas med följande:
- ”3. I de mål som avses i artikel 96 a och c kan en talan om upphävande eller ogiltighet av ett europeiskt varumärke som inte utgör ett genkärsmål, tas upp i den mån svaranden hävdar att rättigheterna för innehavaren av det europeiska varumärket skulle kunna upphävas på grund av bristande verklig användning vid den tidpunkt när talan om varuintrång väcktes.”
- (85) Artikel 100 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 4 ska ersättas med följande:
- ”4. En domstol för europeiska varumärken vid vilken ett genkärsmål om upphävande eller ogiltighetsförklaring av det europeiska varumärket har anhängiggjorts ska inte fortsätta prövningen av genkärålet förrän antingen den berörda parten eller domstolen har underrättat byrån om vilken dag genkärålet ingivits. Byrån ska införa uppgiften i registret. Om en ansökan om upphävande eller om ogiltighetsförklaring av ett europeiskt varumärke behandlas av byrån ska det informera domstolen om detta och skjuta upp handläggningen till dess beslutet om ansökan är slutgiltigt eller ansökan dras tillbaka.”
- (b) Punkt 6 ska ersättas med följande:
- ”6. När en domstol för ett europeiskt varumärke har avgjort ett genkärsmål om upphävande eller ogiltighet av ett europeiskt varumärke, ska utan dröjsmål en kopia av avgörandet sändas till byrån, antingen av domstolen eller genom någon av parterna i målet vid den nationella domstolen. Byrån eller någon annan berörd part kan begära upplysningar om detta översändande. Byrån ska

införa uppgifterna om beslutet i registret och vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter domslutet.”

(86) I artikel 102 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Domstolen för europeiska varumärken kan också vidta åtgärder eller beslut som är tillgängliga enligt den tillämpliga lagstiftning som den anser lämplig med hänsyn till omständigheterna i ärendet.”

(87) Artikel 108 ska utgå.

(88) I artikel 113.3 ska meningen ”liksom de formella villkoren i tillämpningsföreskrifterna” ersättas med ”liksom de formella villkor som anges i artikel 114a”.

(89) I artikel 114.2 ska orden ”tillämpningsföreskrifterna” ersättas med ”delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning”.

(90) Följande artikel ska införas som artikel 114a:

”Artikel 114a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av de formella villkor som en begäran om omvandling till en europeisk varumärkesansökan ska uppfylla, uppgifter om dess undersökning och de som rör dess offentliggörande.”

(91) I artikel 116 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, får byrån använda sig av avdelade nationella experter eller annan personal som inte är anställd av byrån. Styrelsen ska anta ett beslut om bestämmelser för avdelade nationella experter till byrån.

(92) I artikel 117 ska orden ”för byrån” ersättas med ”för byrån och dess anställda”.

(93) Artikel 119 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 6 andra stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Översättningen ska ges in inom den tid som anges i artikel 144a b.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:

”8. Den verkställande direktören ska fastställa det sätt på vilket översättningarnas riktighet ska bestyrkas.”

(94) I artikel 120.1 ska orden ”tillämpningsföreskrifterna” ersättas med ”en delegerad akt som antagits enligt denna förordning.”

(95) Artikel 122 ska utgå.

(96) Artikel 123 ska ersättas med följande:

”Artikel 123

Insyn

1. Europaparlamentets och rådets* förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på de handlingar som finns hos byrån.

2. Styrelsen ska anta tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1049/2001.

3. De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ligga till grund för ett klagomål till ombudsmannen eller en talan inför Europeiska unionens domstol enligt artiklarna 228 och 263 i fördraget.

4. Byrån ska behandla personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets** förordning (EG) nr 45/2001.”

* EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

** EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

(97) Följande artikel ska införas som artikel 123a:

”Artikel 123a

Säkerhetsbestämmelser om skydd av sekretessbelagda uppgifter och känsliga uppgifter som inte är sekretessbelagda

Byrån ska tillämpa de säkerhetsprinciper som ingår i kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av sekretessbelagda EU-uppgifter och känsliga uppgifter som inte är sekretessbelagda som anges i bilagan till kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom*. Tillämpningen av säkerhetsbestämmelserna ska bland annat omfatta bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter.”

* EUT L 317, 3.12.2001, s. 1.

(98) I avdelning XII ska följande avsnitt 1a införas:

”AVSNITT 1a

Byråns uppgifter och samarbete för att främja samsynen

Artikel 123b

Byråns uppgifter

1. Byrån ska ha följande uppgifter:

(a) Administrera och främja det europeiska varumärkessystem som inrättas genom denna förordning.

(b) Administrera och främja europeisk formgivning som inrättas genom rådets förordning (EG) nr 6/2002*.

- (c) Främja samsyn vad gäller praxis och verktyg på områdena för varumärken och formgivning, i samarbete med medlemsstaternas centrala myndigheter för industriellt rättsskydd, inklusive Benelux byrå för immateriell äganderätt.
- (d) De uppgifter som avses i Europaparlamentets och rådets** förordning (EU) nr 386/2012/EU.

2. Byrån ska samarbeta med institutioner, myndigheter, myndigheter för industriell äganderätt, internationella och icke-statliga organisationer när det gäller de uppgifter som anges i punkt 1.

3. Byrån får lämna frivilliga förmedlingstjänster för att hjälpa parterna att nå en uppgörelse i godo.

Artikel 123c

Samarbete för att främja samsyn vad gäller praxis och verktyg

1. Byrån och medlemsstaternas centrala myndigheter för industriellt rättsskydd och Benelux byrå för immateriell äganderätt ska samarbeta med varandra för att främja samsyn vad gäller praxis och verktyg på området för varumärken och formgivning.

Detta samarbete ska särskilt omfatta följande områden:

- (a) Utveckling av gemensamma standarder för prövning.
- (b) Inrättandet av gemensamma eller sammankopplade databaser och portaler för EU-omfattande samråd, sök- och klassificeringssyfte.
- (c) Kontinuerligt tillhandahållande och utbyte av data och information, inklusive inmatning av uppgifter i de databaser och portaler som avses i punkt b.
- (d) Fastställande av gemensamma standarder och metoder, i syfte att säkerställa samstämmighet mellan förfaranden och system i hela unionen och att göra dem mer konsekventa, effektiva och ändamålsenliga.
- (e) Utbyte av information om industriella äganderätter och förfaranden, inklusive ömsesidigt stöd till hjälpcentraler och informationscentrum.
- (f) Utbyte av teknisk sakkunskap och tekniskt bistånd med anknytning till de områden som anges i punkterna a–e.

2. Byrån ska definiera, utarbeta och samordna gemensamma projekt av unionsintresse med beaktande av de områden som avses i punkt 1. Projektdefinitionen ska innehålla de särskilda skyldigheter och ansvarsområden som gäller för varje medlemsstats deltagande myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för industriell äganderätt.

3. Medlemsstaternas centrala myndigheter för industriellt rättsskydd och Benelux byrå för industriell äganderätt ska effektivt delta i de gemensamma projekt som avses i punkt 2 för att säkra deras utveckling, funktion, samstämmighet och uppdatering.

4. Byrån ska ge ekonomiskt stöd till de gemensamma projekt av unionsintresse som avses i punkt 2 i den mån det, enligt punkt 3, är nödvändigt för att säkra ett effektivt deltagande i projekten vad gäller medlemsstaternas myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för industriell äganderätt. Det ekonomiska stödet kan ges i form av bidrag. Det totala finansieringsbeloppet får inte överskrida 10 % av byråns årsinkomst. Stödmottagarna ska vara medlemsstaternas centrala myndigheter för industriellt rättsskydd och Benelux byrå för industriell äganderätt. Bidrag kan beviljas utan någon inbjudan att lämna förslag i enlighet med de finansiella bestämmelser som gäller för byrån och enligt de principer för beviljande av bidrag som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget*** och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget****.

*EUT L 3, 5.1.2002, s. 1.

**EUT L 129, 16.5.2012, s. 1.

***EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

****EUT L 362, 31.12.2012, s. 1.”

(99) I avdelning XII, ska avsnitten 2 och 3 ersättas med följande:

”AVSNITT 2

Styrelsen

Artikel 124

Styrelsens uppgifter

1. Utan att det påverkar de befogenheter som tilldelas budgetkommittén i avsnitt 5, ska styrelsen ha följande uppgifter:

- (a) Styrelsen ska anta byråns årliga arbetsprogram för det kommande året på grundval av det förslag som lagts fram av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 c och med beaktande av kommissionens yttrande och överlämna det antagna årliga arbetsprogrammet till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- (b) Efter ett utbyte av synpunkter mellan den verkställande direktören och den berörda kommittén inom Europaparlamentet ska styrelsen anta ett flerårigt strategiskt program för byrån, inklusive byråns strategi för internationellt samarbete på grundval av det förslag som lagts fram av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 d och med beaktande av kommissionens yttrande, och vidarebefordra det antagna fleråriga strategiska programmet till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- (c) Styrelsen ska anta en årsrapport på grundval av det förslag som lagts fram av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 f och vidarebefordra den antagna årsrapporten till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

- (d) Styrelsen ska anta en flerårig plan för personalpolitiken på grundval av det förslag som presenteras av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 g.
- (e) Styrelsen ska anta bestämmelser om förebyggande och hantering av intressekonflikter inom byrån.
- (f) I enlighet med punkt 2 ska byrån, med avseende på byråns personal, utöva de befogenheter som den tilldelas i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän av tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för övriga anställda som den tilldelas av den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (tillsättningsmyndighetens befogenheter).
- (g) Styrelsen ska anta lämpliga genomförandebestämmelser i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda.
- (h) Styrelsen ska utnämna och kunna avsätta den verkställande direktören och den vice verkställande direktören eller de vice verkställande direktörerna enligt artikel 129, och för utnämningen av ordföranden, ordförandena och ledamöterna i överklagandenämnderna i enlighet med artikel 136.
- (i) Styrelsen ska säkerställa en lämplig uppföljning av de resultat och rekommendationer som utgår från de interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar som avses i artikel 165a samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
- (j) Styrelsen ska höras innan riktlinjer antas för granskning inom byrån samt i de övriga fall som anges i denna förordning.
- (k) Styrelsen kan avge yttranden och begära upplysningar från den verkställande direktören och kommissionen när den anser det nödvändigt.

2. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna och artikel 142 i anställningsvillkoren för övriga anställda, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att till den verkställande direktören delegera relevant behörighet att sluta anställningsavtal och fastställa på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in.

Den verkställande direktören ska ha rätt att vidaredelegera dessa befogenheter.

Vid mycket särskilda omständigheter får styrelsen genom beslut tillfälligt dra in den verkställande direktörens behörighet att sluta anställningsavtal och sådan behörighet som denne sedan delegerar vidare, och utöva den själv eller delegera den till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än den verkställande direktören.

Artikel 125

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och två företrädare för kommissionen samt suppleanter för dessa.
2. Styrelseledamöterna får enligt bestämmelserna i arbetsordningen låta sig biträdas av rådgivare eller experter.
3. Mandatperioden ska vara fyra år. Mandatperioden ska kunna förlängas.

Artikel 126

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland ledamöterna. Vice ordföranden ska ersätta ordföranden om denne har förhinder.
2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden ska vara fyra år. Mandatet ska kunna förnyas en gång. Om emellertid uppdraget som styrelseledamot upphör någon gång under mandatperioden, upphör också mandatperioden automatiskt vid denna tidpunkt.

Artikel 127

Sammanträden

1. Styrelsens sammanträden ska sammankallas av dess ordförande.
2. Den verkställande direktören ska delta i överläggningarna, om inte styrelsen beslutar något annat.
3. Styrelsen ska hålla ordinarie sammanträde en gång per år. I övrigt ska den sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av kommissionen eller en tredjedel av medlemsstaterna.
4. Styrelsen ska själv anta sin arbetsordning.
5. Styrelsen ska fatta beslut med absolut majoritet bland sina ledamöter. En majoritet av två tredjedelar av dess ledamöter krävs för beslut som styrelsen har att fatta enligt artikel 124.1 a och b, samt artiklarna 126.1, 129.2 och 129.4. I båda fallen har varje ledamot en röst.
6. Styrelsen får bjuda in observatörer att delta i dess sammanträden.
7. Styrelsens sekretariat ska tillhandahållas av byrån.

”AVSNITT 2a

Verkställande styrelse

Artikel 127a

Inrättande

Styrelsen får inrätta en verkställande styrelse.

Artikel 127b

Funktioner och organisation

1. Den verkställande styrelsen ska bistå styrelsen.
2. Den verkställande styrelsen ska ha följande funktioner:
 - (a) Att förbereda beslut som ska antas av styrelsen.
 - (b) Att, tillsammans med styrelsen, säkerställa lämplig uppföljning av de iakttagelser och rekommendationer som härrör från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
 - (c) Utan att det påverkar de funktioner som tillfaller den verkställande direktören enligt artikel 128, ge den verkställande direktören stöd och rådgivning vid genomförandet av styrelsens beslut, i syfte att förstärka tillsynen över den administrativa förvaltningen.
3. Vid behov kan den verkställande styrelsen, i brådskande fall, fatta vissa interimistiska beslut på styrelsens vägnar, särskilt i administrativa frågor, inklusive vid tillfälligt upphävande av tillsättningsmyndighetens delegering av befogenheter.
4. Den verkställande styrelsen ska bestå av styrelsens ordförande, en företrädare för kommissionen i styrelsen och tre andra ledamöter som utses av styrelsen bland dess ledamöter. Styrelsens ordförande ska också vara ordförande i den verkställande styrelsen. Den verkställande direktören ska delta i den verkställande styrelsens sammanträden, men ska inte ha rätt att rösta.
5. Mandatperioden för ledamöterna i den verkställande styrelsen ska vara fyra år. Mandatperioden för ledamöterna i den verkställande styrelsen ska löpa ut när uppdraget som styrelseledamot upphör.
6. Styrelsen ska hålla minst ett ordinarie möte var tredje månad. Dessutom ska den sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av dess ledamöter.
7. Den verkställande styrelsen ska följa de förfaranderegler som fastställts av styrelsen.

AVSNITT 3

Verkställande direktör

Artikel 128

Den verkställande direktörens funktioner

1. Byrån ska ledas av den verkställande direktören. Den verkställande direktören är ansvarig inför styrelsen.
2. Utan att det påverkar befogenheterna för kommissionen, styrelsen och budgetutskottet ska den verkställande direktören vara oberoende i tjänsteutövningen och får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.
3. Den verkställande direktören ska i rättsligt hänseende vara byråns företrädare.

4. Den verkställande direktören ska särskilt ha följande funktioner där han ska:

- (a) Vidta alla nödvändiga åtgärder för att byråns verksamhet ska kunna bedrivas, däribland att utfärda interna administrativa föreskrifter och att offentliggöra meddelanden.
- (b) Genomföra styrelsens beslut.
- (c) Utarbeta ett utkast till årligt arbetsprogram med beräknade personal- och budgetresurser för varje verksamhet, och lägga fram det för styrelsen efter samråd med kommissionen.
- (d) Utarbeta ett utkast till det fleråriga strategiska programmet, inklusive byråns strategi för internationellt samarbete, och lägga fram det för styrelsen efter samråd med kommissionen och efter att ha utbytt åsikter med den berörda kommittén inom Europaparlamentet.
- (e) Genomföra det årliga arbetsprogrammet och det fleråriga strategiska programmet och för styrelsen redovisa hur dessa genomförs.
- (f) Utarbeta årsrapporten om byråns verksamhet och lämna den till styrelsen för godkännande.
- (g) Utarbeta ett utkast till den fleråriga planen för personalpolitiken och lämna den till styrelsen efter samråd med kommissionen.
- (h) Utarbeta en handlingsplan som en uppföljning av slutsatserna om interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), samt rapportera om framstegen två gånger om året till kommissionen och styrelsen.
- (i) Skydda unionens finansiella intressen genom att vidta förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet med hjälp av effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom att belopp som felaktigt betalats ut återkrävs samt, när så krävs, genom effektiva, proportionerliga och avskräckande åtgärder och ekonomiska påföljder.
- (j) Förbereda en bedrägeribekämpningsstrategi för byrån och lägga fram den för budgetkommittén för godkännande.
- (k) I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av förordningen, vända sig till den utvidgade överklagandenämnden i rättsfrågor, särskilt om överklagandenämnderna har utfärdat motstridiga beslut på denna punkt.
- (l) Beräkna byråns inkomster och utgifter och genomföra budgeten.
- (m) Gentemot de anställda utöva de befogenheter som har anförtrotts honom av styrelsen i enlighet med artikel 124.1 f.
- (n) Utöva de befogenheter som har anförtrotts honom enligt artiklarna 26.3, 29.5, 30.2, 45.3, 75.2, 78.5, 79, 79b, 79c, 87, 88, 89, 93.4, 119.8 och 144.

(o) Han får delegera sina funktioner.

5. Den verkställande direktören ska biträdas av en eller flera vice verkställande direktörer. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder ska vice verkställande direktören eller en av de vice verkställande direktörerna ersätta honom i enlighet med det förfarande som fastställs av styrelsen.

Artikel 129

Utnämning och avsättande av den verkställande direktören samt förlängning av mandatet

1. Den verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid byrån i enlighet med artikel 2a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.

2. Den verkställande direktören ska utses av styrelsen från en förteckning över sökanden som föreslås av kommissionen på grundval av ett öppet och transparent urvalsförfarande. Innan direktören utses kan den sökande som styrelsen valt ut bli ombedd att avlägga en försäkran inför behöriga utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöter. I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska byrån företrädas av styrelsens ordförande.

Den verkställande direktören kan bara avsättas från sin post efter styrelsebeslut på förslag av kommissionen.

3. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Vid periodens utgång ska kommissionen göra en utvärdering. I utvärderingen ska kommissionen särskilt bedöma den verkställande direktörens arbetsinsats och byråns framtida uppgifter och utmaningar.

4. Styrelsen får på förslag av kommissionen, med beaktande av den utvärderingsrapport som avses i punkt 3, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.

5. En verkställande direktör vars mandat har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid slutet på den sammantagna mandatperioden.

6. Den vice verkställande direktören eller de vice verkställande direktörerna ska utnämnas eller avsättas från byrån enligt punkt 2, efter samråd med den verkställande direktören och, i förekommande fall, den valde verkställande direktören. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Den kan förlängas en gång för högst fem år av styrelsen på förslag från kommissionen enligt punkt 4 efter samråd med den verkställande direktören.”

(100) Artikel 130 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt c ska ersättas med följande:

”c) En enhet som är ansvarig för registret.”

(b) Följande punkt f ska läggas till:

”f) En annan enhet eller person som utses av den verkställande direktören för detta ändamål.”

(101) I artikel 132.2 ska tredje meningen ersättas med följande:

”I vissa särskilda fall, som anges i artikel 144a c, ska beslutet fattas av en ledamot.”

(102) Artikel 133 ska ersättas med följande:

”Artikel 133

Enhet med ansvar för registret

1. Den enhet som är ansvarig för registret ska fatta beslut i samband med införandet av uppgifter i registret.

2. Den ska också ansvara för den förteckning över auktoriserade ombud som avses i artikel 93.2.

3. Enhetens beslut ska fattas av en ledamot.”

(103) Artikel 134 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En annulleringsenhet ska svara för att fatta beslut om:

(a) En ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring av ett europeiskt varumärke.

(b) Begäran om överlåtelse av ett europeiskt varumärke enligt vad som anges i artikel 18.”

(b) I punkt 2 ska tredje meningen ersättas med följande:

”I vissa särskilda fall, som anges i artikel 144a c, ska beslutet fattas av en ledamot.”

(104) Följande artikel ska införas som artikel 134a:

”Artikel 134a

Allmän behörighet

Beslut som krävs enligt denna förordning och som inte ligger inom behörigheten för en granskare, invändningsenhet, annulleringsenhet eller enhet som ansvarar för registret, ska fattas av en tjänsteman eller enhet som utses av den verkställande direktören för detta ändamål.”

(105) Artikel 135 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Överklagandenämnderna svarar för att besluta om överklaganden av beslut som fattats enligt artiklarna 131–134a.”

(b) I punkt 3 ska led a ersättas med följande:

”a) av myndigheten för överklagandenämnderna som avses i artikel 136.4 a eller”.

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Nämnden i utökad sammansättning ska också ansvara för att ge motiverade yttranden om juridiska frågor som hänskjuts till den av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 k.”

(d) I punkt 5 ska sista meningen utgå.

(106) Artikel 136 ska ersättas med följande:

”Artikel 136

Ledamöternas oavhängighet i överklagandenämnderna

1. Direktören för överklagandenämnderna och ordföranden för varje nämnd ska utnämnas för en period på fem år i enlighet med förfarandet i artikel 129 för utnämning av byråns direktör. De ska under den mandattiden inte skiljas från sina uppdrag, om det inte finns tungt vägande skäl för detta och domstolen, på anmodan av den institution som utnämnde dem, har beslutat att så ska ske.

2. Mandatet för direktören för överklagandenämnderna kan förnyas en gång med ytterligare en femårsperiod, eller fram till dennes pensionering om pensionsåldern uppnås under det nya mandatet, efter en positiv utvärdering av resultatet av styrelsen.

3. Mandatet för ordföranden för varje nämnd kan förnyas för ytterligare perioder på fem år eller fram till deras pensionering om pensionsåldern uppnås under det nya mandatet, efter en positiv utvärdering av deras resultat av styrelsen, med förbehåll för ett positivt yttrande från direktören för överklagandenämnderna.

4. Direktören för överklagandenämnderna ska ha följande lednings- och organisatoriska funktioner för att

(a) leda myndigheten för de överklagandenämnder vars uppgift är att fastställa regler och organisera arbetet i nämnderna,

(b) ombesörja verkställandet av myndighetens beslut,

(c) fördela ärendena till nämnderna på grundval av de objektiva kriterier som myndigheten för överklagandenämnderna har fastställt,

(d) för byråns verkställande direktör redovisa nämndernas behov av medel, för att kunna beräkna utgifterna.

Direktören för överklagandenämnderna ska leda nämnden i utökad sammansättning.

5. Ledamöterna av överklagandenämnderna ska utnämnas av styrelsen för en period av fem år. Deras mandat kan förnyas för ytterligare perioder på fem år eller fram till deras pensionering om pensionsåldern uppnås under det nya mandatet, efter en positiv utvärdering av deras resultat av styrelsen, med förbehåll för ett positivt yttrande från direktören för överklagandenämnderna.

6. Ledamöterna av överklagandenämnderna får inte skiljas från sina uppdrag om det inte finns tungt vägande skäl för detta och EU-domstolen, i mål som anhängiggjorts av styrelsen på förslag av direktören för överklagandenämnderna, sedan ordföranden för den nämnd som ledamoten tillhör har hörts, har beslutat att så ska ske.

7. Direktören för överklagandenämnderna samt ordföranden för varje nämnd och ledamöterna i överklagandenämnderna ska vara oavhängiga. Vid beslutsfattandet ska de inte vara bundna av några instruktioner.

8. Beslut som fattas i utökad sammansättning om överklaganden eller yttranden om juridiska frågor som hänskjuts till den av den verkställande direktören i enlighet med artikel 135 ska vara bindande för byråns beslutsfattande instanser som anges i artikel 130.

9. Direktören för överklagandenämnderna och ordföranden och ledamöterna i överklagandenämnderna får inte vara granskare eller ledamöter av invändningsenheterna, enheten som ansvarar för registret eller annulleringsenheterna.”

(107) Artikel 138 ska ersättas med följande:

”Artikel 138

Budgetkommitté

1. Budgetkommittén ska ha de funktioner som den tilldelas i detta avsnitt.

2. Artiklarna 125, 126 och 127.1–127.4, 127.6 och 127.7 ska tillämpas på budgetkommittén.

3. Budgetkommittén ska fatta beslut med absolut majoritet bland sina ledamöter. En majoritet av två tredjedelar av ledamöterna krävas dock för de beslut som budgetkommittén är bemyndigad att fatta i enlighet med artikel 140.3 och 143. I båda fallen har varje ledamot en röst.”

(108) I artikel 139 ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”4. Byrån ska två gånger om året utarbeta en rapport till kommissionen om dess ekonomiska situation. På grundval av denna rapport ska kommissionen se över byråns ekonomiska situation.”

(109) Följande artikel ska införas som artikel 141a:

”Artikel 141a

Bedrägeribekämpning

1. För att underlätta kampen mot bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet enligt förordning (EG) nr 1073/1999 ska byrån ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och anta lämpliga bestämmelser som gäller för alla anställda vid byrån med hjälp av mallen i bilagan till detta avtal.

2. Europeiska revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit EU-finansiering från byrån.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får göra utredningar, däribland kontroller på platsen och inspektioner, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidrag eller kontrakt som finansierats av byrån.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenheten att utföra revision och utredningar uttryckligen tillerkännas revisionsrätten och Olaf enligt deras respektive befogenheter i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingår av byrån.

5. Budgetkommittén ska anta en bedrägeribekämpningsstrategi, som står i proportion till risken för bedrägerier med hänsyn till lönsamheten i de åtgärder som ska vidtas.”

(110) Artikel 144 ska ersättas med följande:

”Artikel 144

Avgifter

1. Förutom de avgifter som anges i artiklarna 26.2, 36.1 c, 41.3, 44.4, 47.1 och 47.3, 49.4, 56.2, 60, 81.3, 82.1, 113.1 och 147.5, ska avgifter tas ut i följande fall:

- (a) Utlämnande av kopia av registreringsbevis.
- (b) Registrering av en licens eller annan rättighet som är knuten till ett europeiskt varumärke.
- (c) Registrering av en licens eller annan rättighet som är knuten till en ansökan om europeiskt varumärke.
- (d) Avförande av en licens eller annan rättighet från registret.
- (e) Ändring av ett registrerat europeiskt varumärke.
- (f) Utlämnande av registerutdrag.
- (g) Granskning av handlingar.
- (h) Utlämnande av kopior av handlingar.

- (i) Utlämnande av en bestyrkt kopia av ansökan.
- (j) Lämnande av uppgifter om ett ärende.
- (k) Omprövning av återbetalningsbeslut av kostnader i ett förfarande.

2. Beloppen av de avgifter som avses i punkt 1 ska fastställas på en sådan nivå att inkomsterna från dessa i princip är tillräckliga för att balansera byråns budget, samtidigt som man undviker ansamling av stora överskott. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 139.4 ska kommissionen se över avgiftsnivån, om ett betydande överskott blivit återkommande. Om denna översyn inte leder till en minskning eller ändring av avgiftsnivåerna som får till verkan att förhindra ytterligare ansamling av betydande överskott ska det överskott som ansamlats efter översynen överföras till EU-budgeten.

3. Den verkställande direktören ska fastställa det belopp som ska tas ut för andra tjänster som utförs av byrån andra än de som avses i punkt 1 och för publikationer som byrån utfärdar enligt kriterierna i de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 144a d. Avgiftsbeloppet ska inte överskrida vad som är nödvändigt för att täcka kostnaderna för den särskilda tjänst som utförs av byrån.

4. Enligt kriterierna i de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 144a d får den verkställande direktören vidta följande åtgärder

- (a) fastställa vilka särskilda betalningsmetoder andra än dem som anges i 144a d som får användas, särskilt genom inlåning i löpande konton som innehas av byrån,
- (b) fastställa de belopp under vilket ett för stort belopp som betalats ut för att täcka en avgift inte ska återbetalas,
- (c) åsidosätta åtgärder för indrivning av en fordran om det belopp som ska indrivnas är minimalt eller då sådan indrivning är alltför oviss.

När de betalningsmetoder som anges i punkt a kan användas ska den verkställande direktören fastställa det datum när dessa betalningar ska anses ha gjorts till byrån.”

(111) Följande avsnitt ska föras in som avsnitt 6:

”AVSNITT 6

Delegering av befogenheter

Artikel 144a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 för att fastställa

- (a) särskilda kriterier för användning av de språk som avses i artikel 119,

- (b) fall där invändningsbeslut och annulleringsbeslut ska fattas av en enskild ledamot enligt artiklarna 132.2 och 134.2,
- (c) uppgifter om organisationen av överklagandenämnderna, inbegripet inrättande av myndigheten för överklagandenämnderna och dess roll enligt vad som avses i artikel 135.3 a, sammansättningen av nämnden i utökad sammansättning och reglerna för att hänskjuta ärenden till den enligt artikel 135.4 och de förutsättningar under vilka beslut ska fattas av en enskild ledamot i enlighet med artiklarna 135.2 och 135.5,
- (d) Systemet för de avgifter som ska betalas till byrån i enlighet med artikel 144, inklusive avgiftsbeloppet, betalningssättet, valutor, förfallodagen för avgifterna, den dag som ska anses vara betalningsdagen och följderna av underlåtenhet att betala eller försenad betalning, samt under- och överutbetalning, de tjänster som kan vara avgiftsfria och de kriterier enligt vilka den verkställande direktören kan utöva de befogenheter som anges i artiklarna 144.3 och 144.4.”
- (112) I artikel 145 ska orden ”dess tillämpningsföreskrifter” ersättas med ”de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning”.
- (113) I artikel 147 ska punkterna 4, 5 och 6 ersättas med följande:
- ”4. Vid ingivandet av en internationell ansökan ska en avgift betalas till byrån. Om den internationella registreringen ska grundas på ett europeiskt varumärke när detta har registrerats ska avgiften betalas senast den dag då det europeiska varumärket registreras. Ansökan ska inte anses som ingiven förrän avgiften har betalats.
5. Den internationella ansökan ska uppfylla de formella villkor som har fastställts i artikel 161a a.
6. Byrån ska granska huruvida den internationella ansökan uppfyller de villkor som fastställs i artikel 146 och i punkterna 1, 3 och 5 i denna artikel.
7. Byrån ska översända den internationella ansökan till den internationella byrån så snart som möjligt.
- (114) Följande artikel ska införas som artikel 148a:
- ”Artikel 148a
Delgivande av den ursprungliga ansökans eller registreringens ogiltighet
- Inom fem år från dagen för den internationella registreringen ska byrån till den internationella byrån delge de uppgifter och beslut som påverkar giltigheten av den europeiska varumärkesansökan eller europeiska varumärkesregistrering på vilket den internationella registreringen grundas.”
- (115) I artikel 149 ska följande mening läggas till:
- ”Begäran ska uppfylla de formella villkor som har fastställts i enlighet med artikel 161a c.”

- (116) Artikel 154.4 ska utgå.
- (117) Följande artikel ska införas som artikel 154a:

”Artikel 154a

Kollektiva märken och kvalitetsmärken

Om en internationell registrering som grundas på en ursprunglig ansökan eller registrering av en kollektivmärkning, kvalitetsmärkning eller garantimärkning ska byrån uppfylla de förfaranden som föreskrivs i artikel 161a f.”

- (118) Artikel 155 ska utgå.
- (119) Artikel 156 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 2 ska orden ”sex månader” ersättas med ”en månad”.
- (b) Punkt 4 ska utgå.
- (120) Följande artiklar 158a, 158b och 158c ska införas:

”Artikel 158a

Rättsverkan av registrering av överlåtelse

En notering om en förändring i innehavet av den internationella registreringen i det internationella registret ska ha samma verkan som registrering av en överlåtelse i enlighet med artikel 17.

Artikel 158b

Rättsverkan av registrering av licenser och andra rättigheter

En notering om en licens eller en inskränkning i innehavarens förfoganderätt med avseende på den internationella registreringen i det internationella registret ska ha samma verkan som registreringen av en licens, en sakrätt, en exekutiv åtgärd eller insolvensförfaranden i registret enligt artiklarna 19, 20, 21 och 22.

Artikel 158c

Prövning av begäran om registreringar av överlåtelse, licenser eller inskränkningar i innehavarens förfoganderätt

Byrån ska överlämna begäran om registrering av en förändring i innehav, licens eller innehavarens förfoganderätt, en ändring eller ett upphävande av en licens eller återkallelse av inskränkning i innehavarens förfoganderätt som har getts in till den internationella byrån i de fall som anges i artikel 161a h.”

- (121) Artikel 159 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 1 b ska ersättas med följande:

”b) till en designering av en medlemsstat som är part i Madridprotokollet, under förutsättning att det på dagen för ansökan om omvandling enligt

Madridprotokollet eller Madridöverenskommelsen hade varit möjligt att direkt designera den medlemsstaten. Artiklarna 112, 113 och 114 ska tillämpas.”

(b) I punkt 2 ska orden ”eller Madridöverenskommelsen” utgå.

(122) I avdelning XIII ska följande avsnitt 4 införas:

”AVSNITT 4

Överföring av befogenheter

Artikel 161a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 för att fastställa

- (a) de formella kraven för en internationell ansökan som avses i artikel 147.5, förfarandet för granskning av den internationella ansökan enligt artikel 147.6 och formerna för överlämnandet av den internationella ansökan till den internationella byrån enligt artikel 147.4,
- (b) villkoren för den anmälan som föreskrivs i artikel 148a,
- (c) de formella kraven för en begäran om territoriell utsträckning som avses i artikel 149.2, förfarandet för undersökning av villkoren och formerna för vidarebefordran av begäran om territoriell utsträckning till den internationella byrån,
- (d) förfarandet för att återropa företräde i enlighet med artikel 153,
- (e) förfarandena för prövning av de absoluta registreringshindren som avses i artikel 154 och för inlämning och granskning av en invändning enligt artikel 156, inklusive nödvändiga yttranden eller skrivelser till den internationella byrån,
- (f) förfarandena med beaktande av de internationella registreringar som avses i artikel 154a,
- (g) fall där byrån ska meddela den internationella byrån om ogiltigförklaring av en internationell registrering enligt artikel 158 och de uppgifter en sådan anmälan ska innehålla,
- (h) villkoren för överlämnande av begäran enligt vad som avses i artikel 158c till den internationella byrån,
- (i) de villkor som en begäran om omvandling i enlighet med artikel 159.1 ska uppfylla,
- (j) de formella kraven för en ansökan om omvandling som avses i artikel 161 och förfarandena för denna omvandling,

(k) villkoren för yttranden eller skrivelser mellan byrån och den internationella byrån, däribland de yttranden eller skrivelser som ska göras enligt artiklarna 147.4, 148a, 153.2 och 158c.”

(123) Artikel 162 ska utgå.

(124) Artikel 163 ska utgå.

(125) Följande artikel 163a införs:

”Artikel 163

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen på de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a och 161a ska ges på obestämd tid.

3. Den delegering av de befogenheter som avses i punkt 2 kan när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid en senare tidpunkt som anges däri. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart som kommissionen har antagit en delegerad akt ska den samtidigt anmäla den till Europaparlamentet och rådet.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a och 161a ska bara träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

(126) Artikel 164 ska utgå.

(127) Följande artikel ska införas som artikel 165a:

”Artikel 165a

Utvärdering och översyn

1. Från 2019 och vart femte år därefter ska kommissionen beställa en utvärdering av genomförandet av denna förordning.

2. Vid utvärderingen ska en översyn göras av den rättsliga ramen för samarbetet mellan byrån och medlemsstaternas centrala myndigheter för industriellt rättsskydd och Benelux byrå för immateriell äganderätt, särskilt beträffande finansieringsmekanismen. Vid utvärderingen ska man vidare bedöma byråns

inverkan, effektivitet och ändamålsenlighet och dess arbetsmetoder. Vid utvärderingen ska man framför allt granska om det finns ett eventuellt behov av att ändra byråns mandat och de ekonomiska konsekvenserna av en sådan ändring.

3. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporten och sina slutsatser om denna till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Resultaten från utvärderingen ska offentliggöras.

4. I varannan utvärderingsrapport ska även byråns resultat granskas mot bakgrund av dess syften, mandat och uppgifter. Om kommissionen anser att en fortsättning av byrån inte längre är motiverad med avseende på de mål, uppdrag och uppgifter som den tilldelats, kan kommissionen föreslå att denna förordning upphävs.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den [ange datum 90 dagar efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*].

Artiklarna 1.9, 10b, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 34, 37, 38, 41, 44, 46, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 88, 89, 93, 94, 99 ska i den mån de avser artiklarna 128.4 n, 101, 103b, 105d, 112, 113, 114, 115, 117, 120, 123 och 124 tillämpas från den [första dagen i den första månaden efter 18 månader från det datum som anges i det första stycket].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande